

ПЪРВОТО ПОСЛАНИЕ НА АПОСТОЛ ПАВЕЛ КЪМ КОРИНТЯНИТЕ

Автор и дата на написване:

Павел е авторът на това писмо, отправено до църквата в Коринт, основана по време на неговото второ мисионерско пътуване (Д.А. 18:1-17). То е написано около 56 г. сл. Хр. при третото мисионерско пътуване на апостола, когато престоява в Ефес (Д.А. 18:23-21:16; 1Кор. 16:8)

Тема:

Това послание разглежда проблемите, които възникват в младата Коринтска църква и тяхното разрешаване, като: разцепления, неморално поведение, семейни отношения, освещение, възкресение на мъртвите, духовни дарби, Господна трапеза.

Съдържание:

1. Въведение (1:1-9)
2. Разделения в църквата (1:10-4:21)
3. Морални проблеми (5:1-6:20)
4. Брак и развод (7:1-40)
5. Яденето на идоложертвено (8:1-11:1)
6. Поклонение и Господна трапеза (11:2-14:40)
7. Възкресението (15:1-58)
8. Заключение и други въпроси (16:1-24)

Шоро 1

1:1-9 „Састипнаса“

1 О Павлос Девлескери воя калесано те овел о апостолос о Девел е Исусес Христоске, тай пхрал о Состен;

2 жи ко Девлескири кхангери, со си андо Коринтос, жи ко цибрибе андо Исус Христос, чинганде те овен светие са со си, колато чингаден секоне тханесте о алав е Исус Христоско, амаро Дел, Ковато си ленгоро тай амаро;

3 Гудлипе тай рамане те овел туменге таро о Дел амаро Дад тай таро о Девел о Исус Христос.

4 Тердьовав ваздав парикерав мере Девлеске ащал туменге е Девлеско гудлипе ковато сине диндо ко Христос о Исусас,

5 кай ачхилен барвале презар Лестар са со си пхердо зуралимаса те ворбисарен ащал Леске,

6 колеса гаял докерден о якхитка е Христоске машкар туменде;

7 гаял, кай туме на ачхилен на палпале нисаве дарбаса, ажарен о сикайба амаре Девлеске о Исус Христос;

8 Ковато тай жи ко агор ка керел цинтава те овен перфекто андо дивес амаре Девлеске о Исус Христос.

9 Пакаянайно си о Дел презар Ковато туме сиенас калесенде андо кетане ко Чхо Лескоро о Исус Христос амаро Дел.

1:10-17 „Улавде андо кхангираке“

10 Рукгив тумен пхралален, андо алав амаре Девлеске о Исус Христос саворе те хоратинен сар иек, те ни овел чингара машкар туменде, а те овен сар иек иекхе годеяса тай иекхе годеяса.

11 Соскето шундя Хлоиндер о кхерутне ленгере сикавдиле ащал туменге манге, кай машкар туменде иси чингара.

12 Адалкхеса вакерава, кай секо тумендар вакерел: Ме сом е Павлоско, а ме сом е Аполосовско, а ме сом е Кифоско, а ме сом е Христоско.

13 Гаял о Христос разулавгяс ли пес? О Павлос ли разчхингяс пес ащал туменге? Ваи ко Павлоско алав туме болавген тумен?

14 Парикерав е Девлеске, кай ме ни болавгьом никхас тумендар, сиваи е Криспа тай е Гай,

15 та те на вакерел несаво, кай ульен болавде мере алавесте.

16 Болавгьом панда е Стефаниноско кхер, бискай лен, ни гиндава те болавгьом аврес.

17 Соскето о Христос ман ни бичхалгяс те болавав, а те ворбав о гудлине, ма гогявере пхерасенцар, та те на отчхивав о кръстос е Христоскоро пере баримастар.

1:18-31 „Христос – Девликано зор тай гогяверипе“

18 Соскето о пхераса е кръстоскоро си би гогяса околенте, колато нашалгьон, а аменге си скепима, со си таро Дел веско зуралипе.

19 Соскето си калярдо: „Ка аравав о гогяверипе е гогяверенгоро, Тай и годи е гогяверенгоро кха отчхивав“.

20 Кате си о гогявер? Кате си о лилвале? Кате си со развакерел коле дунясте? На ирингяс ли о Дел би гогяте е дунякоро гогяверипе?

1:1-9 „Поздрави“

Апостолството на Павел е опровергавано от някои в Коринтската църква, но по пътя за Дамаск той директно е призван от Господ Исус Христос за апостол (Д.А. 9:1-9). Споменаването на Состен е нещо обичайно за Павел, който наред със своето име назовава и имената на сътрудниците си. Още в самото начало апостолът подчертава главния аспект на християнския живот – освещението (1:2). Въпреки че Павел ще избличи духовната слабост на коринтяните, той не отрича получените им дарби, като ги окуражава, че Бог, Който е започнал делото на Своята благодат в тях, ще завърши започнатото (1:4-9).

1 Глава

1:1-9 „Поздрави“

1 Павел, призван по воля Божия апостол Исус Христос, и брат Состен;

2 до Божията църква в Коринт, до осветените в Исуса Христа, призвани свети,и, заедно с всички призоваващи името на нашия Господ Исус Христос, техен и наш на всяко място;

3 Благодат и мир от Бога Отца и от нашия Господ Исуса Христа.

4 Винаги благодаря на моя Бог за вас поради Божията благодат, дарувана ви в Христа Исуса;

5 Понеже се обогатихте чрез Него, във всяко слово и всяко познание;

6 Според както се е утвърдило във вас Христовото свидетелство,

7 така че вие да не сте назад в никоя дарба, като очаквате откровение от нашия Господ Исуса Христа,

8 Който ще ви и утвърди докрай, за да бъдете безукорни в деня на нашия Господ Исуса Христа.

9 Верен е Бог, чрез Когото сте призвани в общение със Сина Му Исуса Христа, нашия Господ.

1:10-17 „Разделенията в църквата“

10 Моля ви, братя, в името на нашия Господ Исуса Христа, да говорите всички в съгласие, и да няма разделения помежду ви, но да бъдете съединени в един дух и единомислие.

11 Защото ми бе известно от Хлоините домашни за вас, братя мои, че имало раздори помежду ви.

12 И това казвам, защото всеки от вас казва: Аз съм Павлов, друг Аполосов, трети Кифов, а друг Христов.

13 Нима се е разделил Христос? Павел ли се разпна за вас или в Павловото име се кръстихте?

14 Благодаря на Бога, че никой от вас не съм кръстил, освен Крисп и Гай;

15 За да не каже някой, че съм кръщавал в мое име.

16 Кръстих също и Стефановия дом, а дали съм кръстил други, не зная.

17 Защото Христос не ме е пратил да кръщавам, но да евангелизирам, и то не с мъдри думи, за да не се обезсмысли Христовият кръст.

1:18-31 „Христос – Божията сила и мъдрост“

18 Защото за погиващите словото за кръста е безумие, но за нас, които се спасяваме, е Божия сила.

19 Защото е писано: Ще съсия мъдростта на мъдрите и ще презря разума на разумните.

20 Къде е мъдрият? Къде е ученият? Къде е философията на този свят? Не обезсмысли ли Бог мъдростта на тоя свят?

1:10-17 „Разделенията в църквата“

Павел чува за раздорите в Коринтската църква и че единството е нарушено (1:11,12). Повод за разделянето и противопоставянето е предпочитанието към различните учители. Въпросът „Нима се е разделил Христос?“ засяга едно от основополагащите учения на Павел относно църквата (1:13). Както физическото тяло е съставено от много части в единство, така и църквата – тялото Христово, не може да бъде разделена (Еф.4:4; 5:29,30).

21 Соскетото, презаро гогаверипе о дунес пе гогяса ни пенжаргяс е Девлес, о Дел е би гогаверен кале со хоратинен ни скепил апакутнен.

22 Соскетото о юдея манген дивипе, а о гъркя роден гогаверипе;

23 а аме делворба о разчхингло о Христос, ащал о юдея, тай съблазни е езичниканде би гогаверенгере;

24 тай ащал ферди калесаме тай о юдея тай гърка, о Христос Делвескере зуралимаса тай Девлескере гогаверимаса.

25 Соскетото е Девлеско бигогаверипе си погогаверипе таро манушкано, тай Девлеско бизор си по зорало таро манушкано.

26 Соскетото, пхралален, дикхен саве сен туме о чингадинде, кай машкар туменде нанай ни гогавера сарто мануша, ни бут зурале, ни бут гудлебаре.

27 А о Дел кидингяс со си о би гогавера ко дуняс, та те лажавел е гогаверен, гаял кидингяс о Дел со си би зурале букя е дунякере, та те лажавел е зурален;

28 Панда е телутнен тай е околел со ни дехен таро дуняс кидингяс лен о Дел, ва, тай околел, колато лен найлен, та те аравел околел, колато лен иси,

29 та те на ашарел пес ни иек ангало о Дел.

30 А Лестар туме сиен ко Христо о Исус, Ковато ачхило аменге гогаверипе таро Дел, тай чачипе, тай осветиба тай кинел амен;

31 гаял, кай сарто си калядро „Ковато ашарел пес, е Девлеса те ашарел пес.“

Шоро 2

2:1-5 „Якхиткипе пал трушално Христос“

1 Тай ме пралален, алгьом паш туменде, ни альом те изваздав ман ко хоратиба, ваи ко гогаверипе, та те вакерав е Делвескери тайна;

2 соскетото вакергьомас те на жанав машкар туменде варесо авер, сиваи о Исусас Христос, тай о Христос разчхиндо.

3 А ме сом би зуралимаса машкар туменде, дарав тай бут издрав.

4 Тай о хоратиба моро, те на ачхол пхераса гогаверимаса, а докажиге таро Духос тай таро зуралипе;

5 та те овел о апакияба тумаро, чачуно ма манушкано, нума Девлескоро зуралипе.

2:6-16 „Девлескоро бутгогаверипе“

6 Гаял, аме сикавас о гогаверипе машкар о кидинде, ма гогаверипе кале дунястар, ни таро баре кале дунястар, колато пренакхен;

7 Сикаваса е Девлескери секретото гогаверипе, коовато сине ихангло, коовато сине преопределиме таро Дел, ангал о вековя аменге те анен барипе.

8 Нисаво таро баре кале дунястар ни пенжарел, соскетото,

21 Понеже с мъдруването си светът не позна Божията мъдрост, Бог благоволи чрез глупостта на проповядването да спаси вярващите.

22 Защото Юдеите искат знамение, а Гърците търсят мъдрост,

23 а ние проповядваме Христос разпнат, за Юдеите препънка, а за Гърците глупост;

24 Но за самите призвани, както Юдеи, така и Гърци, Божия сила и Божия премъдрост;

25 Защото Божието глупаво е по-мъдро от човешкото и Божието немощно е по-мощно от човешкото.

26 Виждете, братя, какви сте призованите, не мнозина мъдри, не мнозина силни, не мнозина благородни;

27 Но Бог избра глупавите за света, за да засрами мъдрите. Бог избра немощните за света, за да засрами силните.

28 Бог избра нисшите, долните и унижените от този свят, считаните за нищо, за да съсипе имащите се за нещо.

29 така че да не се похвали никоя плът пред Бога.

30 От Него сте и вие в Христа Исуса, Който стана за нас мъдрост от Бога, праведност, както осветение и изкупление;

31 За да е така, както е писано: Който се хвали, с Господа да се хвали.

2 Глава

2:1-5 „Свидетелството за разпнатия Христос“

1 И аз, братя, като дойдох при вас, дойдох, като ви изявих Божието свидетелство не с превъзходство на слово или мъдрост;

2 защото не намерих за добре да зная нещо друго между вас, освен Исус Христос, и то разпнат;

3 и в немощ бях при вас, в страх и в голям трепет.

4 И словото, и проповедта ми бяха не в убедителни от човешка мъдрост думи, но в проява на дух и сила;

5 за да не е вярата ви от човешка мъдрост, но със сила Божия.

2:6-16 „Божията премъдрост“

6 Ние прогласяваме мъдрост между съвършените, но не мъдростта на този век, нито на преходните властници в този свят;

7 но прогласяваме Божията премъдрост, съкровената тайна, която Бог е предопределил преди векове за наша слава.

8 която никой от властниците на този свят не е познал,

1:18-31 „Христос – Божията сила и мъдрост“

„Словото за кръста“ е словото за спасение чрез вяра в разпнатия и възкръснал Христос. За тези, които чрез искрена вяра приемат Евангелската вест и получават спасение, словото за кръста е Божия сила. Тя се проявява в преобразуване живота и характера на грешника, правейки от него ново творение (1:18). Всяко усилие да се намери път за спасение с помощта на човешка философия и атеизъм ще бъдат отхвърлени от Бога и превърнати в нищо (1:19). Въпреки мъдростта и успеха, които достига светът, той така и не идва до истинско познаване на Бога. Бог в своята любов и състрадание към грешното човечество провъзгласи вестта за спасение чрез вяра в Христос. Тази вест, която за светската философия се оказва безумие, става за онези, които я приемат, единственото средство за изкупление (1:20-25). Коринтската църква има

малцина с мъдрост и образование, съгласно светските критерии, но истинската мъдрост и образованост е това, което в центъра на всичко поставя Божието слово (1:26). Този, който го получава, става кротък, смирен и напълно зависим от Святия Дух. Съюзът с Христос прави християните силни и мъдри. Чрез Него се получава мъдрост, праведност, святост и изкупление (1:31).

2:1-5 „Свидетелството за разпнатия Христос“

Евангелието разкрива великата любов на Бога, изявена в Исус Христос, какво Той е направил за спасението на човека от греха и привеждането му в единство с Него. Стараейки се да убеди слушателите си в евангелската вест, Павел избягва всякакви философски доказателства, като цели вярата на хората да бъде изключително съсредоточена на Спасителя.

коли пежаренас, нанай те разчхиненас е Девлес со си баро.

9 А сарто си калярдо: „Савото якх ни дикхляс, тай кана ни шундас, тай ко манушкано ило ало. Са со си адавкха си кердиле о Дел околенте, колато Лес дехен.“

10 А аменге о Дел сикавгяс адавкха гаял о Духос, соскетото о Духос изаракхел са со си, тай е Девлеско хорипе.

11 Соскетото кова мануш жанел со иси ко мануша, сиваи о Духос е манушескоро, ковата си Лесте? Гаял никонес ни жанел со иси ко Дел, бискаи е Делвеско Духос.

12 А аме лилям ма о Духос е дуняскоро, а о Духос, ковата си таро Дел, та те пенжарас адавкха, ковата о Дел дехингяс аменге те Дел;

13 ковата тай извакерас, ма пхерася сикавде таро манушкано гогаверипе, нума пхерася сикавде таро Духос, като досикавел е духоскере бука е духоскере манушенге.

14 А о мануш ни ахальол адавкха, ковата си таро Девлеско Духос, соскетото леске си ахмакипе, тай нащи те ахальол, гаял ов ахальовел пес духеса.

15 А о духескоро мануш изпучел са со си а лес ни изпучел.

16 Соскетото, „Кова пенжарел и годи е Девлескери, та те ащи лес те сикльол?“ Нума амен иси годи е Христоско.

Шоро 3

3:1-23 „Улавде кхангирак“

1 Тай ме пхралален, нащине те хоратинав туменге, сар Духоса, нума сар саркоса, сар терненге ко Христос.

2 Тхудеса тумен парваравас, ма зурале хамаса, соскетото нащи ка ленас ла, тай акана панда нащи.

3 Соскетото тай жи акана сен сар мануша плътско соскетото, жи като иси машкар туменде кушибен тай чингара, на сиян ли сарко манушкане тай ни керен ли манушкане бука?

4 Соскетото кана иек вакерел: Ме сом Павлоско а авер: Ме сом Аполоско, най ли сен сар мануша кишле?

5 Кон си, тай со си Павлос тай со си Аполос? Он най ли измежаря, гаял колато апакияниле тай сарто о Дел лен диняс, секоне лендар.

6 Ме садингом, о Аполос диняс пани, а о Дел керел те байрол.

7 Тай чука ни ковата садил си варесо, ни ковата дел пани, а о Дел си Ковато керел те байрол.

8 Ковато садил, тай окова со дел пани си иек, гаял секо сарто пери бути ка лел пери мирази;

9 соскетото сам измежаря е Девлеске, сарто туме сиен Девлескери алинч, Девлеске кхера.

2:6-16 „Божията премъдрост“

Само този, който напълно се предава на ръководството на Святия Дух, може да осъзнае и оцени дълбоките истини на Евангелието (2:6-10). Светът със своята ученост и постижения постоянно показва неспособността си да разбере духовните истини. Светът е представен като царство на дух, който по природа е зъл и е враждебен на Божия Дух (2:12). Онези, които имат духа на света, не намират никаква радост в небесните съкровища. Ето защо те са толкова привързани към временните неща на тази земя (2:13,14). Резултатът от приемането на Святия Дух се вижда в живота на вярващия чрез Неговите плодове (Гал. 5:22,23). Чрез Святия Дух Исус обитава в сърцето на христианина, затова той има „ума на Христа“ и може да разбира, както и да живее Божие Слово (2:16).

3:1-23 „Разделенията в църквата“

Към коринтянските вярващи Павел е принуден да се обърне като към духовни младенци, защото все още не са способни да осъзнаят по-дълбоките истини на християнството (3:1,2). Разприте, завистите, враж-

дските, разногласията и разделенията помежду им свидетелстват, че те все още се намират под плътски влияния (3:3). Павел се стреми да разясни, че както той, така и другите апостоли не са призвани да бъдат водачи на разколническа група, но са служители, които изпълняват мисията си, за да доведат хората до спасение (3:4-9). На всеки един от тях е възложено определено задание, като инструменти, които Бог използва в спасителната Си работа – едни са сеячи на Божието Слово, а други събират жътвата. Хората не трябва да приписват славата на себе си заради успешната работа, която принадлежи само на Бог. Ето защо повярвалите трябва да съсредоточат цялата си любов и надежда в Исус, а не на тези, от които са чули Евангелието. Всеки, който е призван да продължава духовната работа, трябва внимателно да следи за спазването на поставения от апостолите фундамент на вярата (3:10). Павел иска да предпази църквата и от лъжеучителите, чието учение не е основано на евангелските истини (3:11-14). Апостолът се обръща към тези, които представляват духовното здание, че както всеки един християнин, така и всички заедно образуват духовния Божий храм, в който обитава Святия Дух (3:16; 6:19,20).

дките, ако бяха я познали, не биха разпнали Господа на славата.

9 Но както е писано: Какво око не е виждало и ухо не е чувало и на сърце човешко не дохождало, това Бог е приготвил за онези, които Го любяат.

10 Но на нас Бог откри това чрез Дух Си, защото Духът издирва всичко и Божиите дълбини.

11 Понеже кой човек знае какво има у човека, освен човешкия дух, който е в него? Така и Божието никой не знае, освен Духа Божий.

12 Но ние приехме не духа на този свят, но Духа от Бога, за да знаем това, което Бог ни е дарил;

13 Това и прогласяваме не с думи, научени от човешка мъдрост, а с думи, научени от Святия Дух, като разясняваме духовното на духовните.

14 Душевният човек не възприема онова, което е от Божия Дух, за него това е глупост, а и не може да го разбере, защото се изследва духовно.

15 Духовният изследва всичко, а него никой не изследва.

16 Защото кой е познал ума Господен и кой би Го съветвал? А ние имаме ум Христов.

3 Глава

3:1-23 „Разделенията в църквата“

1 И аз, братя, не можах да ви говоря като на духовни, но като на плътски, като на младенци в Христа.

2 С мляко ви храних, а не с твърда храна, защото не можехте нито и сега още не сте,

3 понеже още сте плътски. Докато помежду ви има завист, раздори и разногласия, не сте ли плътски и не постъпвате ли по човешки?

4 Защото, като казва някой: Аз съм Павлов, друг Аполосов, не сте ли плътски?

5 Кой е Павел и кой е Аполос? Не са ли те служители, чрез които вие повярвахте, според колкото Господ е дал на всеки от тях?

6 Аз посадих, Аполос напои, но Бог прави да расте;

7 така че нито, който сади е нещо, нито, който полива, а всичко е Бог, Който прави да расте.

8 Който сади и който полива едно са и всеки ще получи заплатата си според труда си.

9 Защото сме Дом Божий и съработници на Бога, а вие сте Божия нива.

10 Сарто си диндо манге о Девлеско гудлипе, сар букярно ме тховгьом о темели, а авер градил лате. А секо кана те дикхел сар градил лате.

11 Соскетото никонес нащи те тховел авро темели, сиваи окова со си тховдо ковато си о Исус Христос.

12 Тай коли несаво градил ко темели фроля руп, куче бара, каша пхус ваи хкас,

13 секони бути ка ачхол сикавди сарто си, соскетото е Девлескоро диес ка сикавел лес, гаял кай и як ка сикавел ла, тай коркоро и як ка сикавел и бути секомаско сави си.

14 Кая, савито бути со кергес, ка изикерел, тай ка лел и плескирена.

15 А коя, каскири бути ка тхабъллол, ка икерел загуба, а коркоро ов най те скепил пес, а гаял сар презари як.

16 Ни жанен ли кай сен кхангери е Делвеско, тай е Делвеско Духос живил туменде?

17 Коли несаво аравел е Девлески кхангери, лес о Дел ка аравел соскетото е Девлески кхангери си свето, ковато кхангери сен туме.

18 Никонес те на хохавгьол. Коли несаво машкар туменде гиндинил, кай си гогавер сарто кале дуняке, мек ачхол ахмако та те овел гогавер.

19 Соскетото гогаверипе кале дуняско си бигогякере ангалло Дел, сарто си калярдо: „Долде е гогаверас ко хохайба ленгоро.“

20 Тай пале: „О Дел жанел кай о гоги со гиндипе мануша о гогавера си суетна“.

21 Адалкхеске никонес та на ашарен пес е манушенцар. Соскетото са со си, си тумаро;

22 Уло о Павлес, ваи Аполос, ваи Кифа, ваи о дуняс ваи о живипе, ваи о мериба, ваи акутно, ваи со ажарас са со си, си тумаро;

23 а туме сен Христоскере, а о Христос си Девлескоро.

Шоро 4

4:1-21 „Христоскоро подлагари“

1 Чука мек секо мануш те ашугярел кай си Христоскере измекаре тай со жанел е Делвескере секретото.

2 Тай акава, ковато атхе мангел пес таро со жанен, си секо те араклъовел пес кай си чачуно.

3 А манге си бут хари те овав крисино тумендар, ваи таро манушкано крисипе, ме на крисив коркоро ман.

4 Соскетото кай ми съвес мищо ман ма съдил, пале адалкхестар на сом оправдиме, соскетото о Дел си, Ковато ман ка съдил.

5 Адалкхеске ма съдин ми що ангал о диеса, жи кате на авел о Дел, Ковато ка икалел со си дикхимаске гаравдуно ко каранъкос, тай ка изикалел о намерения е илескере, тай

4:1-21 „Христови служители“

Павел призовава коринтяните да приемат както него, така и сътрудниците му като служители, изпратени не от хора, а от Бога – отговорни да провъзгласят Евангелието по целия свят (Мат.28:19,20; 4:1;17). Верността е най-ценното човешко качество и тези, които го притежават, се стремят да прославят Бога при всякакви житейски обстоятелства (Лука 16:10-12; 4:2, 19,20). Павел е отговорен не пред хората, а пред Бога в провеждането на своето служение и затова не се безпокои от тяхното мнение. Разбира се, той не пренебрегва добрите съвети на приятелите си, но главната му цел е да служи и угажда на Този, Който го е призвал да бъде служител (Фил.3:13,14; 2Тим. 2:4). Апостолът дори не счита собственото мнение за себе си като значително, така че не дава висока оценка и на своите критици, защото единствено Бог може да съди за живота и служението на всеки един. Той може да види в сърцето и да разбере човешките подбуди, които раждат думите и постъпките

10 Според дадената ми от Бога благодат, аз като мъдър строител, положих основа, а друг строи върху нея, но да гледа как строи.

11 Обаче никой не може да положи друга основа, освен положената, която е Исус Христос.

12 Ако някой строи върху тази основа със злато, сребро, драгоценни камъни, дървета, сено или слама;

13 на всеки делото ще стане явно, денят ще го изяви, защото с огън се открива и какво е делото на всеки, огънят ще изпита.

14 И ако на някой делото, което е строил, устои, той ще получи награда.

15 А на който делото изгори, ще загуби, самият той ще се спаси, но като през огън.

16 Не знаете ли, че сте храм на Бога и Духът Божий живее във вас?

17 И ако някой развали Божия храм, него Бог ще развали, защото Божият храм е свят и храмът сте вие.

18 Никой да се не мами. И ако някой от вас мисли, че е мъдър за този свят, нека оглупее, за да бъде мъдър.

19 Защото мъдростта на този свят е глупост пред Бога, както е писано: Улавя мъдрите в хитруването им.

20 И пак Господ знае помислите на мъдрите, че са суетни.

21 И така, никой да се не хвали с човеци, защото всичко е ваше;

22 било Павел, или Аполос, или Кифа, било свят, или живот, или смърт, било сегашно, или бъдеще, всичко е ваше;

23 Вие Христови, а Христос Божий.

4 Глава

4:1-21 „Христови служители“

1 Така, нека всеки човек ни счита за Христови служители и настойници на Божиите тайни;

2 а това се иска от настойниците, всеки от тях да се намери верен.

3 За мен малко ми струва да бъда съден от вас, или от човешки съд, но и аз сам себе си не съдя.

4 Защото в нищо не съм виновен, но с това не се оправдавам. Господ ми е съдия.

5 Така в нищо не съдете преждевременно, докато не дойде Господ, Който ще извади на виделина тайните на мрака и ще яви явно намеренията на сърцето и тогава похвалата

(1Йоан 3:20; 4:3-5). Това е един мъдър съвет, отправен към коринтяните, които са толкова уверени в своето лично осъждане на събратята си, неразбирайки, че „Господ не гледа така, както гледа човекът“ (1Царе 16:7). Християнинът не може да не забележи недостатъците на своите близки, но той трябва да се въздържа от съдене. Хората може да прикриват истинския си характер, но в определеното от Бога време, когато Исус Христос ще дойде отново, нищо няма да остане в тайна. Коринтянските вярващи са толкова горди както по отношение на своя личен живот, така и на църквата, че пренебрегват авторитета на Павел, считайки, че могат да вървят успешно напред и без него (4:6-8). Целта на Павел в представянето на контраста между смирените апостоли и високомерните служители, хвалещи се със светска мъдрост и мними духовни постижения, е да подбуди читателите да възвисят Христос и да мислят скромно за себе си (4:9-14). Той се обръща към тях като духовен баща, който не желае злото на децата си, а иска като добър пастир да превърже раните им и те да бъдат изцелени (4:15-21).

тогава секо ка лел со перел пес леске о ашариба таро Дел.
6 Палдава пхралален, гаял гелъом карин песте, тай каринго Аполосос ашал туменге, та те сикльон сар аменде та нахен и граница со си каляро та те на ашарен пес несаво тумендар пек упрал авресте.

7 Соскето, со си со керел тут авер таро окола? Тай со иси тут, ковата те на лилян? А коли лилян лес, соске ашарес тут гаял кай най лес лилян?

8 Чайлиле сен саворе, барвалилян, тхагара сен би аменге, тай мек о тхагарипе те овел кетане тумендар те овас тхагара;

9 соскето керел пес манге, кай о Дел тховас амен апостоля, най ко агор, сар мануша, осьдиме меримаске, соскето ачхилам те сикавас е дуняске, е ангеленге тай е манушенге,
10 аме би госякоро, ашал о Христос, а туме госявера ко Христос, аме сар насвале, туме зурале, туме बारे, а аме опозориме.

11 Емана аме жи кале сахатесте тай бокхале тай трушале, тай сам нанге, марде сам тай скитисарас.

12 керас бути, бути амаре вастендар, като амен акушен, аме лен гудлипе дас, кана гонин амен, аме сам постоянно,

13 кана кханилес хоратинен, аме лен рукинас, ачхилам жи авдмес, сар измети ко дуняс, измети ко са со си.

14 Ни калярав адавкха, та те не лажарав тумен а те ваздав, сар мере дехунук чхаве.

15 Соскето, коли исине деш миля со си ко Христос, пале бут дада нанай тумен, соскето ме тумен биянгъом ко Христос о Исусас лескере гудле валяримаса.

16 Адалкхеске тумен рукгив, овен сар манде.

17 Гаял туменге бичхалгъом е Тимотеас, ковата си дехунук тай чачуно чхаво ко Дел, ов ка вакерел туменге мере дрома ко Христос, асалкха дрома, савато секаде секоне кхангирате.

18 А несаве ачхиле барикане, сар кай нанай те авав паш туменде.

19 А коли о Дел вакерел, ме сиго ка авав паш туменге, тай ка изпучав, ма пхераса, а зуралимаса околел, колато ачхиле барикане.

20 Соскето о Делвескоро тхагарипе най пхерасаса, а ко зуралипе.

21 Со манген? Ровляса ли те авав паш туменде? Ваи дехимаса тай раманеса духоса?

Шоро 5

5:1-13 „Биморално кхердипе“

1 Шунгъом кай машкар туменде иси лубехаря, тай он гасаве лубехаря, ка те нанай машкар о чшибате, кай иек тумендар иси лес пе дадескере ромня.

2 Тай туме ашарен тумен, антханесте те ровен, та те изчхивен лес машкар туменде околес, ковата кергяс адавкха бука.

3 ме, те на да овав ме снагаса, нума сом паш духоса сине

5:1-13 „Неморално поведение“

Позорният факт за блудодеяние в Коринтянската църква е достоверен и известен, но търпимостта на вярващите към него предизвиква изумление и негодувание у Павел. Апостолът, призван от Бога между езичниците, взема твърдо решение и дава ясно наставление на църквата, как да се постъпи с неморалния брат. Църковното наказание е предназначено да доведе нарушителя до осъзнаване на греха и нуждата от покаяние. Съществуват само две духовни царства – царството Божие и царството на сатана. Ако човек изостави царството Божие, то той непременно попада в царството на сатана (2Кор.4:4). Развратеният нечестивец, за който се говори тук, чрез греховното си поведение се отделя от цар-

на всеки ще бъде от Бога.

6 Тогава, братя, приобших към себе си и Аполоса заради вас, за да се научите от нас да не мъдрувате повече от писаното, и да не се възгордявате един другото за някого си.

7 Защото, кое те отличава от другите? Какво имаш, което да не си получил? И след като си получил, защо се хвалиш, като не получил?

8 Наядохте се вече, обогатихте се вече и ще царувате без нас. О, де да бяхте се възцарили, та и ние с вас да царуваме!

9 Защото, мисля, че нас, апостолиите, Бог постави най-последни, като определени на смърт, понеже станахме зрелище на света за Ангели и човеци.

10 Ние безумни заради Христа, а вие разумни. Ние немощни, а вие силни. Вие славни, а ние безславни.

11 Дори и досега гладуваме, и жадуваме, голи сме, и сме бити, скитаеме се;

12 Трудим се с ръцете си. Като ни злословят, благославяме, като ни гонят, търпим;

13 като сме хулени, се молим. Като измет станахме на света, измет за всички досега.

14 Това пиша не за да ви засрамя, но ви поучавам като мои възлюбени чада.

15 Защото, ако имате и десетки хиляди наставници в Христа, много бащи нямате, понеже аз ви родих в Исуса Христа чрез благовестието.

16 И така, моля ви, подражайте на мен, както и аз на Христа.

17 Затова ви изпратих Тимотей, възлюбеното ми и вярно чадо в Господа; той ще ви напомни пътищата в Христа, както във всяка църква, навсякъде поучавам.

18 Някои са се възгордели, сякаш няма да дойда при вас;

19 Ще дойда скоро при вас и ако ще Господ, ще позная не думите, а силата на онези, които са се възгордели.

20 Защото Божието Царство не е в думи, а в сила.

21 Какво искате? С тояга ли да дойда при вас, или с любов и кротък дух?

5 Глава

5:1-13 „Неморално поведение“

1 Чувам помежду ви, че има блудство, и то толкова блудство, за каквото не става дума дори и между езичниците, че някой има жената на баща си.

2 И вие сте се възгордели, вместо по-скоро да плачете, за да се махне из сред вас извършителят на това дело!

3 А аз отсъстващ телом, но присъстващ духом, вече отсъ-

ството на Бога и това негово отделяне трябва да се изрази в официално изключване от църквата (5:5; 1Тим.1:19,20). Библията нарича безнравствените постъпки „дела на плътта“, а християните са призвани да не живеят „по плът“ (Гал. 5:19; Рим.8:13). Задържането на порочния човек в църквата, ръководейки се от желанието да му се помогне, за да се върне към духовен живот, означава пренебрегване на опасността от неговото пагубно влияние върху цялото вярващо общество (5:6-13). Християнинът трябва да се пази от оскверняването на греха, наречен „стар квас“, в чиято основа стоят развратни чувства, страсти и всякаво нечестие. Новороденият вярващ не следва своите плътски привички, а чрез изучаване на Святото Писание и подчиняване на Божията воля живее в честност, чистота и правдивост.

ксяке сар да ме сиом мажкар туменда керденго давкха.
 4 сар кидисало пес моро духо туменцар заедно ко барипе амаре Девлеске о Исус Христос,
 5 та те предав асалкхе манушес ко бенг, та те погубил и снага лескери, та те скепил пес о духос лескоро ко диес е Делвеско о Исусас.
 6 О ашариба тумаро нанай лачхо. Ни жанен ли, кай хари хумер хумерил састо хумер?
 7 Шужарен о пхуро хумер, та те овен нево хумер, чука сар сен би хумереско, соскетото тай амари пасха о Христос, сине чхинло ащал аменге.
 8 Адалкхеске кана лошарисарас, ма е пхуране хумереса, ни о квасос таро кханлипе, тай кханилипе, нума таро би квасиме маре, таро би хохаимаскоро тай о чачунипе.
 9 Калярав туменге о лил, та те на пхирен сар лубехаря;
 10 ма кай мангав те вакерав е лубехаренде кале дунясте, ваи со дехен о руп тай гаравен, ваи ден коч ко икона, соскетото палдава требе те икльон таро дуняс,
 11 Нума туменге калярав, мате киден тумен несавеса, ко-вато вакерел пес тумаро пхрал коли си лубехари, ваи дехел о руп, ваи дел коч ко идоля, ваи грабил, асалкхеса ма те хан кетане.
 12 Соскетото, сави бути иси ман те крисив аврукано манушес? Не крисин ли туме е андруне,
 13 жи кате си аврунок о Дел съдил? Отчхивен бичаче ма-нуша машкар туменде.

Шоро 6

6:1-11 „Крисипе мажкар апакятненге“

1 Тромава ли несаво тумендар иси лес варесо упрал авресте, дарал ли те съдил пес ангало со си бичаче, а ма ангал о светиес?
 2 Ваи ни жанен, кай о светиес ка съдин е дуняс? Коли е дуняс гаял туме ка съдин, най ли сен те съдин е най цикне бука?
 3 Ни жанен ли, кай аме ка съдосарас ангеля, а кити побут таро живипе бука?
 4 Палдава коли иси тумен дуняскере холя, тховен лен ли ко съдос околел, колато си тари кхангери, тай считил пес мищо?
 5 Вакерав адавкха, та те керав те залажан. Чачес ли си, кай нанай машкар туменде ни иек гогявер мануш, ковата гаял ащи те от съдил машкар о пхрала пе;
 6 о пхрал пхе пхралеса крисил, тай ов ангало со ни апакян?
 7 Антучи ангал са со си си баро со ни ресел туменде, кана иси тумен холяйба машкар туменде. Соскетото полачхес ни мукен со най чачо? Соскетото полачхес та те на овен чорде?
 8 А напротив, туме коркоро онеправдин, тай чорен, тай ов пхрала.
 9 Ваи ни жанен кай о неправедна нанай те миразин е Делвескоро тхагарипе? Ма, те хохавгом. Ни иек лубехари, ни со дел коч ко идоля, ни лубехаря ни о малакийця, ни о мурша со си коркоро пес;

6:1-11 „Съдене между вярващите“

В този грешен свят винаги ще има различия в мненията, дори между членовете на църквата. Това е неизбежно, но християните трябва да се стараят да избират правилни решения за разрешаване на разногласията и трудностите, отнасяйки се един към друг доброжелателно. Предоставянето на спорните дела пред невярващи е показател за духовна незрялост. Апостол Павел набляга на позорния факт, че братята не могат да се помирят, а стигат до такава вражда, че да се обръщат към съдилищата, състоящи се от невярващи – от гр. ез. „апистои“, нямали

дих, като да съм помежду ви, извършителя на това нещо;
 4 В името на нашия Господ Исус Христос, като се съберете вие и моят дух, със силата на нашия Господ Исус Христос,
 5 да се предаде такъв на сатана, в погубление на плътта, за да бъде спасен духът в деня на нашия Господ Исус Христос.
 6 Не е добра хвалбата ви. Не знаете ли, че малко квас закваса цялото тесто?
 7 Затова очистете стария квас, за да бъдете ново тесто, както сте безквасни; защото Христос, нашата пасха, бе заклан за нас.
 8 И нека празнуваме, прочее, не със стар квас, нито с квас от злоба и безчестие, а с безквасни хлябове в чистота и истина.
 9 Писах ви в писмото си да нямате общение с блудници;
 10 И не изобщо с блудниците на света или с користолюбци, или с грабители, или с идолослужители, защото тогава би трябвало да излезете от тоя свят.
 11 Но ви писах сега да не общувате с онзи назоваем брат, останал блудник или користолюбец, или идолопоклонник, или хулител, или пияница, или грабител, с такъв дори и да не ядете.
 12 Защото работа ли ми е да съдя и външните? Не съдите ли вие вътрешните?
 13 Външните пък ще съди Бог. Отстранете злия измежду вас.

6 Глава

6:1-11 „Съдене между вярващите“

1 Дръзва ли някой от вас, кога има дело с друго, да се съди пред нечестивите, а не пред светиите?
 2 Не знаете ли, че светиите ще съдят света? И ако светът бъде съден от вас, то недостойни ли сте вие да отсъдите най-малкото?
 3 Не знаете ли, че ще съдим ангели, а колко повече земното?
 4 Тогава, като имате съдене, поставяте най-презрените от църквата.
 5 За ваш срам го казвам, няма ли помежду ви нито един мъдър, който да може да отсъди между братята си?
 6 А брат с брата се съди, и то пред невярващи.
 7 За вас това, че имате дела помежду си, вече е твърде срамно. Защо по-скоро не останете онеправдани? Защо по-скоро не останете ошетени?
 8 Но вие самите онеправдавате и ошетявате, и то братя.
 9 Или не знаете, че неправедните няма да наследят Божието царство? Не се заблуждавайте, нито блудници, ни идолопоклонници, ни прелюбодейци, нито гейове, ни хомосексуални;

в себе си вярва (6:1). Вярващите, ръководени от Светия Дух, знаят как да постъпят в такива случаи. Ако член на църквата не желае да се вслуша в съветването на братята, то той се самоизключва от обществото на вярващите и с такъв трябва да се постъпва като невярващ, който се нуждае от обръщение в Христос (Мат. 18:15-17). В основата на повечето спорове стои гордостта и себелюбието. Когато покаяният грешник е постоянно зает, как по-добре да изпълни Божията воля, как да помогне на своя събрат в пътя на спасението, тогава той повече не ще се стреми да се самозащитава или да губи време в разнищване на обиди и оскърбления (6:7).

10 ни о чоре, ни колато дехен о руп, ни о мате, ни со акушен, ни со грабин, нанай те мирязен е Делвескоро тхагарипе.

11 Тай гасаве сенас несаве тумендар нума изтховгъен тумен, та осветингъен тумен, та оправдингъен тумаро алав е Девлескоро о Исус Христос тай ко Духос амаре Девел.

6:12-20 „Сексуална бихарактерипе“

12 Са со си манге си позволиме, нума ма са со си, си полезно, са со си манге си позволиме, нума ни мангав те овав уравдо катар мищо.

13 О хабе си е асявеске, тай о асяв си е хамаске, а о Дел ка аравел тай иекх тай и аврес. А и снага нанай ащал лубехари нума е Девлеске, тай о Дел си е снагаке;

14 а о Дел, ваздингяс о Девел мулендар, ка ваздел амен мулендар Пере зуралимаса.

15 Ни жанен ли, кай тумари снага си таро Христос? Тай чука, ка лен ли таро Христос бука Лескере тай те керел лен лубехаря? Те на овел?

16 Ваи ни жанен, кай когато астарел пес лубехарендар си иек снага леса? Соскетото „ка овен“, вакерел „о дуй жене иек снага.“

17 А, когато кидел пес е Девлеса си иек духос Леса.

18 Нашен таро лубехаря. Секо безех когато керел о мануш си аври тари снага а когато си лубехари грешил ангало пери снага.

19 Ваи ни жанен, кай тумари снага си кхангери е Свето Духоске, когато си туменде, колато иси лен таро Дел? Тай туме на сиен тумаре;

20 Соскетото сиен кинде бутенге, адалкхеске ашарен е Девлес тумаре снагаса, таи тумаре вогеса, когато си Девлескере.

Шоро 7

7:1-40 „Прандипе таи фамилия“

1 Палдава давкха со каляргом: Лачхес си мануш те на азбядяс пес жи жувлиате.

2 А те изнашалгом о лубехари, мек секо мурш те овел лес ромни таи секи ромни те овел ла мурш

3 О мурш мек те овел лес о ромняса со те овел, сарто и ромни таро мурш.

4 И ромни на икерел пи снага, а о мурш сарто мурш тай ни пазил пери снага, а и ромни.

5 Ма гаравен иек иекестар тумаро пхириба, сиваи коли

6:12-20 „Сексуална безнравственост“

Любовта към Бога и любовта към ближния са принципите, които ръководят живота на истинския християнин (Мат. 22:36-40). Той може да прави всичко, което пожелае, но то да не противоречи на тези два ръководни принципа (1Кор. 6:12; 10:23). Този, който съблюдава самоконтрол, не развива в себе си привычки, завладяващи волята му и пречат за служение пред Бога. Мисълта, която Павел развива относно сексуалната безнравственост, е, че човекът е създаден по Божий образ за Негова слава и затова християнинът е длъжен да пази своето тяло неосквернено, като достойна жертва пред Бога (Рим. 12:1; 6: 15-20). Църквата е тялото Христово, а Исус е духовната глава, под чието ръководство християните получават сила за изпълнение на своите задължения. Христос е чист във всичко и тези, които се надяват да Го срещнат при Второто Му пришествие, постоянно се стремят да опазят и себе си чисти.

7:1-40 „Брак и семейство“

В Коринт, където на брачната връзка не се отдава голямо значение, безнравствеността е обичайно явление. Брачният съюз трябва да се разглежда като брачно посвещение между двамата съпрузи. Когато се появява съблазънта на изневяра, то всеки един от тях е длъжен да помисли за свещената връзка, свързваща го с другия за цял живот, и решително да отхвърли мисълта за разтрогване на брака. В стих 3 се говори за

10 нито крадци, ни алчните, ни пияници, нито циници, ни грабителни няма да наследят Божието царство.

11 И такива бяха някои от вас, но се умихте, но се осветихте, но се оправдахте в името на нашия Господ Исус Христос и чрез Духа на нашия Бог.

6:12-20 „Сексуална безнравственост“

12 Всичко ми е позволено, ала не всичко е полезно, всичко ми е позволено, но аз няма да бъда зависим от нещо.

13 Храната е за корема, и коремът за храната, но Бог ще погуби и едното, и другото. Но тялото не е за блудство, а за Господа, и Господ за тялото.

14 А Бог възкреси Господ и нас ще възкреси със силата Си.

15 Не знаете ли, че телата са ви части на Христа? И така, да направя ли Христа части на блудница? Да не бъде!

16 Или не знаете, че ако се събирате с блудница, ставате едно тяло с нея? Защото е казано: Ще станат двамата една плът.

17 А който се съединява с Господа, един дух е с Него.

18 Бягайте от блудство. Всеки грях, който човек извърши, е извън тялото, но блудникът съгрешава против собственото си тяло.

19 Или не знаете, че тялото ви е храм на Святия Дух, Който живее във вас и Когото имате от Бога, и не сте свои си?

20 Понеже сте с цена изкупени. Затова прославете Бога с телата си и душите си, които са Божии.

7 Глава

7:1-40 „Брак и семейство“

1 Относно това, което ми писахте, добре е за човек да не се връзва до жена.

2 Но поради блудството, нека всеки има своята си жена, и всяка жена има своя си мъж.

3 Мъжът да бъде благоразположен към жена си така и жената към мъжа си.

4 Жената не е притежател на тялото си, но мъжът, така и мъжът не е притежател на тялото си, но жената.

5 Недейте се лишава един от друг, освен в съгласие въз-

дълга на мъжа и жената по отношение един към друг, относно въпроса за съпругеските права и особено половия живот. Апостолът изяснява равните права на мъжа и жената (7:4,5). Никой от тях няма право да отказва на другия интимен съпругески живот, освен при необичайни обстоятелства и по взаимно съгласие. Това не означава, че те могат да злоупотребяват със своите права, изпадайки в крайност, проява на невъздържаност, както и намек за аскетизъм в брачния живот. Относно развода в случаите, когато един от съпрузите е християнин, а другият не е, апостолът дава определени съвети (7:12-17). Вярващият не трябва да се разделя с невярващия си партньор, ако той е съгласен да живее с него, поради това, че последният, поради свидетелството на добродетелен пример на живот, може да приеме Христос за Спасител. Съветите, които Павел дава в тази глава, относно семейните и несемейните, са указател за всеки, който трябва да решава за брачния си въпрос, особено при неблагоприятни условия. Ако човек реши да остане неженен и да се посвети на Божието дело, е добре, макар че апостолът пояснява, че за болшинството хора встъпването в брак е по-добре (7:2-9). Не трябва да се прави погрешен извод, че безбрачието е свидетелство за по-голяма чистота и достойнство, а че несемейният има преимущество пред семейния при настъпване на обстоятелства, свързани със скърби, гонения, грижа за семейството, и че той ще преминава по-леко през тях (7:32-35). Християнинът трябва да устрои личния си живот по начин, който да има по-малко препятствия за пълноценно служение пред Господа, за да Го прославя.

овел ко харо диеса, та те преден тумен бихабе тай рухки-масте, тай пале те овен кетане, та те на о бенг тумен та хохавел тумаро те нащи те изикерен тумен.

6 А адавкха вакарав, сар и гогипе, а ма сар ордина.

7 Гаял мангав саворе мануша те овен сарто сом ме. А секо те овел лес дарба таро Дел, иек гаял, а авер инак.

8 А со си би прандене тай о пхивля вакарав: Лачхес си, коли ащхон ленге гасаве, сарто сом ме.

9 А коли нащи те икерен пес, мек пранденен, соскето полачхес си те овен прандеме, отсар те на керягате.

10 А е ромненге вакарав, тай ма ме, а о Дел: Жувли те на мукел пе ромес,

11 а коли мукел лес, мек ачхол ой би те пранденел, ваи мек помирил пес пе ромеса, тай о мурш те на мукел пе ромня.

12 А авренге вакарав ме, а ма о Дел: Коли несаво пхрал иси лес со напакял ромни, тай ой си съгласно те живил леса те на мукел ла.

13 Ромни сави иси ром со ни апакял, тай ов си съгласно те живил ласа, ой те на мукел пе ромес.

14 Соскето со ни апакял мурш ов осветил пес пере ромнятар, тай со ни апакял ромни осветил пес гаял таро пхрал поро мурш, инак тумаре чхаве ка овен мелале, а акана си света.

15 А коли со ни апакял мукел ла, мек мукел гаял о пхрал ваи и пхен най поробиме ко прандеме адиши. О Дел, диняс рамане.

16 Соскето катар жанес ромние, дали най те скеписарас те ромес? Ваи катар жанес рома, дали най те скеписарас те ромня?

17 Само мек секо керел гаял, сарто о Дел диняс зуралипе, тай секо сарто о Дел чингадингяс, тай гаял вакарав саворе кхангеренге.

18 Обрежиме ли си, уло чингандо несаво ко апакянба, те на гаравел о сунети. Ни обрежиме ли си несаво чингандо, те на обрежил пес.

19 О обрежиба си кханчик, тай о биобрежиме си мищо, нума асредена е Девлескере ордина си са.

20 Секо мек ачхол ко кава жаниба, колесте си чингадиндо ко апакияба.

21 Коли сан робос тай чингадиндо? Ма, те хас холи, а коли ащи тай са либеро те ачхос, полачхес използине о случай,

22 Соскето, ковата си чингандо ко Дел сар робос, си свободно мануш ко Дел, гаял тай ковата си чингадиндо сар свободно мануш си робос е Христоске.

23 Кинде сиен, ма ачхон робовя е манушенге.

24 Пхралален, секо ковата си чингадо ко апакияба, мек леса те ачхол е Делвеса.

25 Гаял каринго о чхая, най ман заповед таро Дел, а дав годи сар иек, ковата лиляс милос таро Дел те овел апакянутно.

26 Тай чука, гаял ни акая неволя, аке со мислив лачхик-маске кай си лачес е манушеске гаял те ачхол сарто си.

27 Пхангло ли сан ромняса? Ма, роден те путерес тут отпутердо ли сан ромнятар ма роден ромня.

28 А коли пранденес ни грешис, а и чхай, коли пранденел ни грешил, а гаял кален най животоске холя, а ме пале тумен жалив.

29 Адавкха вакарав пхралален кай о ачхиле диеса си хари, адалкхеске тай окола, колато иси лен ромня, мек овел сар кай най лен,

30 Ровененгере, сар ни ровен. Лошаненгере, сар кай ни лшаланен. Киненегере сар кай мищо лен нанай,

31 тай ковата акандел е дуняс сар ма те предел пес лесте, соскето аканутно дуняс пренакхел.

държайки се за известно време, в пост и молитва; след това да се събирате пак, за да не ви подвежда сатана, поради невъздържанието ви.

6 Това казвам като съвет, а не като заповед.

7 Защото желая всички човеци да са като мен, но всеки си има своя дар от Бога, един така, друг инак.

8 А на неженените и вдовиците казвам, добре е, ако останат като мен.

9 Но ако не се въздържат, нека се женят, защото по-добре е да се женят, отколкото да се разжегват.

10 А на женените заповядвам не аз, но Господ: Жена да не се разделя с мъжа си;

11 ако пък се раздели, да остане неомъжена, или да се помири с мъжа си, и мъж да не оставя жена си.

12 А на останалите аз казвам, не Господ: Ако някой брат има невярваща жена и тя е съгласна да живее с него, да не я оставя;

13 Жена, която има невярващ мъж и той е съгласен да живее с нея, да не го оставя.

14 Защото невярващият мъж се освещава чрез вярващата жена, и невярващата жена се освещава чрез вярващия мъж; Така децата ви биха били нечисти, но сега са святи.

15 Ако невярващият се развежда, нека се разведе. В такива случаи братът или сестрата не са заробени, Бог ни е призовал на мир.

16 Защото, откъде знаеш, жено, не ще ли спасиш мъжа си? Или, откъде знаеш, мъжо, не ще ли спасиш ти жена си?

17 Така и заръчвам по всички църкви. Нека всеки да постъпва само така, както му е определил Бог, както Господ го е призовал.

18 Обрязан ли е призован някой, да не крие. Необрязан ли е призован някой, да не се обрязва.

19 Обрязването е нищо, и необрязването е нищо, но пазенето на Божиите заповеди е всичко.

20 Всеки да остане в призива, в който е призован.

21 Като роб ли си призован, да те не е грижа, но ако можеш да станеш свободен, по-добре се възползвай.

22 Защото призиваният в Господа роб бива свободен в Господа, така също и призиваният свободен бива роб Христов.

23 С цена сте били купени, не ставайте роби на човеци.

24 Всеки, в каквото е бил призован, братя, в това да си остане пред Бога.

25 За девиците нямам заповед от Господа, но давам съвет, като помилван от Господа верен да бъда.

26 Това намирам за добро поради настоящата нужда. Добре е за човек да остане така.

27 Вързан ли си с жена, не търси развързване. Развързан ли си от жена, не търси жена.

28 И ако се ожениш, не съгрешаваш. И девица, ако се омъжи, не съгрешава. Но такива ще имат скърби в плътта, а пък аз ви жаял.

29 Това ви казвам, братя, защото времето е кратко, така онези, които имат жени, да бъдат като че нямаат;

30 Плачещите като че не плачат. Радващите се като че се не радват. Купуващите като че не притежават;

31 Ползващите се от този свят като да се не ползват. Защото образът на този свят е временен.

32 Мангава туме те овен би холенгоро. Бипрандеме диелурил пес адалкхесте ковато си Делвеско, сар те угодил е Делвеске,

33 а прандемено диелурил пес адалкхеске, со си ко дуняс, сар те угодил пе ромняке.

34 Гаял кай иси разлика машкар и ромни тай чхай. Бипрандеменго диелурил пес со си Делвеско, та те овел свето, тай ки снага тай ко духо, а о прандемене диелурил пес адалкхеске со си дуняскоро сар те угодил пе ромеско.

35 Тай адавкха вакерав тумаре аямос, ма те икерав, та те пхандав, а ащал о гудло икериба тай те аканден е Девлес би те отчхивен тумаре гога.

36 Пале, коли несаво гиндил кай икерел пес кханилес каринго пе чхаяте, со си чхай, коли лаке накхло о диеса, тай коли требе гаял те ачхол, мек керел сарто си, ни грешил, мек пранденен.

37 Нума цинтенгозуралесте ко ило, тай най принудиме, а иси лес те изикерел, тай пе илесте икерел пе чхая би прандемене ка керел лачхибе.

38 Гаял кай ковато пранденел пе чхая лачхес керел, а ковато на пранденел ла, ка керел полачхес.

39 И ромни си адши пхангли жи кате си о ром живдо, а коли о ром мерел, свободно си, та те пранденел каске мангел, само ко Дел.

40 А моро гиндипе си, кай побакхало си коли ачхол гаял, нума гиндава кай ме иси ман Девлескоро Духос.

Шоро 8

8:1-13 „Курбаненго“

1 Палдава о курбаненго жанав кай аме саворе иси амен жанибе те жанас о сикайба! А о жанибе си барикано, а о дехиба цикнорно.

2 Коли несаво гиндис, кай жанел варесо, ов панда ни пенжарел сар требе те пенжарел.

3 А, коли несаво дехел е Девлес, ов си пенжардо Лестар.

4 Гаял ко хабе таро курбаненго, жанас кай нисаво дел со си кердо идоли най кханчик ко дуняс, тай кай нанай авер Дел сиваи иек.

5 Соскетто, коли тай те овел со вакерас дел, уло ки пхув сарто иси бут е дела тай баре бут,

6 а амен иси само иек Дел, Дад, таро Колестар си, са со си тай аме сам Лескоро, тай иек Дел о Исус Христос гаял Ковато си са со си, тай аме сам Леса.

7 А адавкха жаниба нанай лес саворенде тай несаве, сарто жи акана иси лес жаниба ко идоля, хан маса сар жертва е идолеске тай о ахалиба ленгоро си кишло тай аравгьовел.

8 А адавкха со те хас, нанай те превакерав таро Дел ни коли на хас, нашалас варесо ни коли хас авилно варесо.

9 А дикхен те на би несар адайкха тумари либерте те ачхол перебе со си кишло.

8:1-13 „Идоложертвеното“

В тази глава се обсъжда въпросът, дали е позволено да се употребява храна, посветена от езичниците на идолите им. Павел напомня на вярващите, че ако човешкото сърце не е напълно предадено на Бога, тогава неговото знание подхранва гордостта и увереността в собствените сили, затъмнявайки разума му (8:1-3). Разрешаването на дилемата, относно идоложертвеното не се разрешава само чрез някакво знание, но и чрез необходимостта за проява на истинска любов към другите. Този, който се гордее със своите знания и мъдрования, използвайки ги за собствена облага, презира и унижава останалите, с което показва, че не е усвоил най-елементарните знания. Истинската мъдрост е резултат от послушанието и любовта към Бога и където има такава любов,

32 Искам да сте безгрижни. Нежененият се грижи за Господните работи как да угоди Господу;

33 а жененият се грижи за световното как да угоди на жената.

34 Има разлика между жената и девицата. Неомъжената се грижи за Божието как да угоди Господу, за да стане тялом и духом свята, а омъжената се грижи за световното как да угоди на мъжа си.

35 Говоря ви това за ваша полза не за да ви метна примка, а за безпрепятствено и постоянно служене Господу в благоприличие.

36 Ако някой мисли, че е неприлично девицата му да си остане такава, а е минала разцветата си, той, нека прави каквото иска, няма да сгреша, такива нека се омъжат.

37 Но увереният в сърцето си без необходимост от власт и воля е решил в сърцето си да пази девицата си, добре прави.

38 Така че, който омъжва девицата си, добре прави, а който не я омъжва, по-добре прави.

39 Жената е законно свързана, докато е жив мъжът ѝ, а ако умре мъжът ѝ, тя е свободна да се омъжи за когото поиска, но само в Господа.

40 Но според моето мнение по-блажена е, ако си остане така, а мисля, че и аз имам Божия Дух.

8 Глава

8:1-13 „Идоложертвеното“

1 Относно идоложертвеното, мисля, всички имаме знание. Но знанието възгордява, а любовта назидава.

2 Ако някой мисли, че разбира нещо, той още нищо не знае, как трябва да знае.

3 Ако някой люби Бога, той е познат Нему.

4 Относно ядене идоложертвено тогава знаем, че идолът е нищо в света и освен Един Бог, друг няма.

5 Защото, макар и да има само по име богове, било на небето, било на земята, както и има много богове и много господари;

6 за нас обаче един Бог Отец, от Когото е всичко, и ние сме у Него, и един Господ Исус Христос, чрез Когото е всичко и ние чрез Него.

7 Но това разбиране не е във всички и някои с досегашните си разбирания за идолите ядат идоложертвено и понеже съвестта им е слаба, се оскверняват.

8 Храната не ни приближава до Бога. Нито като ядем, се обогатяваме, нито като не ядем, губим.

9 Пазете се обаче, да не би свободата ви стане спънка за слабите.

там е видна и безкористната любов към ближния (Пр.1:7; Мат. 22:37; 1Йоан4:19-21). В Свящото Писание постоянно се подчертава, че съществува само един Бог – Творец и Отец на цялото човечество (8:4). Нямайки божественото откровение, което християните намират в Библията, езичниците приписват божествени свойства на много предмети – както реални, така и въображаеми, благодарение на което дяволът може да измами много хора и да ги подбуди да се покланят на лъжебогове (8:5,6). Не трябва да се прави нещо, което способства за обезценяването на Кръвта Христова, пролята за грешника (8:7-13). Мисълта за това пречудно знание предпазва християнина, за да не злоупотребява със свободата, която има – да не осквернява както себе си, така и да не съблазнява останалите.

10 Соскетото коли несаво декхел, кай тут иси жанибе, бешес ки софра ко идолско бешибе, най ли тут гогяверипе коли си кишло тай ов да те хал таро курбаненго?

11 Тай гаял торо жанибе о кишло торо пхрал нашалгьол, каске сине муло о Христос.

12 А като керес безех, гаял то пхрал, тай аравес и кишло годи, туме керен безеха мамуй о Христос,

13 Адалкхеске, коли и хабе зумисарав ме пхралес, ме нанай те хав маса жи ко вековя, та те на съблзнисарав ме пхралес.

Шоро 9

9:1-27 „Чачипенге апостоленге“

1 Насиом ли апостолос? Насиом ли либерто? Ни дикхльом ли е Исус Христос, амаро Девел? На сиен ли туме мерипути ко Дел?

2 Авренге коли най сом апостоли, гаял туменге сом соскетото ко Христоске туме сен нишани моро апостолство.

3 Аке моро оправдание ангал околенте, колато крисен моро бути;

4 Нанай ли амен право те хас тай те пияс ащал е кхангирате?

5 Нанай ли амен право тай аме сарто авер апостоля, тай пхрала ко Дел, тай о Кифас, те ингалас ромня таро пхеня?

6 Ваи ферди ме тай о Варнава най амен право те на керас бути ащал амаро парварипе?

7 Конес аскери служил нехаске пере ловенца? Кова садил дракха тай ни хал таро емиши? Ваи кова чаравел би керен тай ни хал таро тхут е бакренгоро?

8 Гаял манушканес ли хоратинав? Ваи на вакерав о съцо тай о адеши?

9 Соскетото ко Моисеско адеша си калярдо: „Ма те пхандес о муй е гурвескоро кана керел бути“. Ащал е гурвенге ли отхе хал холи о Дел,

10 Ваи вакерел лес, ащал аменге? Ва, ащал аменге си калярдо адавкха, соскетото ковато онел, тай ковато кидел, требе те кидел ажаримаса, кай ка лел таро емиши.

11 Коли аме сеис туменде духеса, бароли си варесо, коли кидас тумендар снагастар?

12 Коли авер керде бути упрал туменде, най сом си аме побут? Гаял, аме ни лилям са со си, та те на керес варесо преажарипе таро Христоско гудло вакяриба.

13 Ни жанен ли, кай адалкха, колато си рашая хан таро алтари? Тай кола, колато аканден ко алтари, ни лен делос таро алтари?

14 Гаял тай о Дел додел ордина упралдеша те живин таро дартадеша.

15 А ме ни лильом ни иек кале депеша, ни калярав адавкха, та те на ачхол манге гаял соскетото манге си по лачхес те мерав отсар те лав несави меро ашариба.

16 Соскетото коли ворбава и гудли вяста, нанай со са те

10 Защото, ако някой те види, че ти, разбирацията, седиш в капище, то слабата му съвест би се насърчила да яде идоложертвено.

11 И поради твоето разбиране ще загине немощният брат, за когото Христос е умрял.

12 И като съгрешавате така против братята и нанарявате слабата им съвест, вие съгрешавате против Христа.

13 Затова, ако храната спъва брата ми, никога няма да ям месо до века, за да не спъвам брата си.

9 Глава

9:1-27 „Правата на апостола“

1 Не съм ли апостол? Не съм ли свободен? Не съм ли видял Исуса Христа, нашия Господ? Не сте ли вие мое дело в Господа?

2 Ако на други не съм апостол, то на вас съм, защото вие сте печатът на моето апостолство в Господа.

3 Това е моята защита против онези, които ме съдят.

4 Нямаме ли право да ядем и да пием?

5 Нямаме ли право да водим жена от сестрите, както другите апостоли и братята Господни и Кифа?

6 Или само аз и Варнава нямаме право да не работим?

7 Кой войник служи някога на свои разноски? Кой сади лозе и не яде от плода му, или кой пасе стадо и не яде от млякото на стадото?

8 По човешки ли говоря това? Не казва ли и законът същото?

9 Защото в Мойсеевия закон е писано: Не връзвай устата на вол, който вършее. Нима за воловете се грижи Бог?

10 Или всъщност казва това за нас? Да, за нас е писано това. Защото, който оре, с надежда трябва да оре и който вършее, с надежда трябва да вършее.

11 Ако сме посели духовното във вас, много ли е, ако пожънем от вас земното?

12 Ако други имат дял във владенията ви, то колко повече ние? Обаче ние не се възползваме от това право, но търпим всичко, за да не сме пречка в благовестието Христово.

13 Не знаете ли, че които свещенодействат, се хранят от светилището и които служат на олтара, имат дял?

14 Така и Господ е наредил, проповедниците на благовестието да живеят от благовестието.

15 Но аз не се възползвах с нищо, и не писах това, за да ми се придаде. Защото за мене по-добре да умра, отколкото някой да осуети похвалата ми.

16 Защото, ако благовествам, няма за какво да се хваля,

9:1-27 „Правата на апостола“

В тази глава Павел привежда доказателства за своето апостолство, за самоотричането и принципите, от които трябва да се ръководят служителите на Евангелието, изпълнени от Христовия дух, способстващи за разрастването на Божието царство. Апостолът посочва факта, че тези, които възразяват против неговото апостолство, са обърнати към Господа благодарение на служението му (9:1-3). Той споменава, че е призван от Самия Исус в апостолско служение, от Който идва силата и мъдростта му (Д.А. 9:3,15,17; 1Тим. 2:7).

Павел обосновава своето апостолско право да бъде издържан от основаните църкви, привеждайки житейски примери, но той сам заработва

прехраната си (Втор.25:4; 9:4-14).

Ето защо някои хора се заблуждават, че след като не е издържан от членовете на църквата, не трябва да се счита за апостол. Той отговаря, че не пожелава да се ползва от своето преимущество не защото няма това право, но предпочита да търпи лишения и трудности, за да може Христовото благовестие да се разпространява безпрепятствено (9:15-19). Това отношение на Павел към своето призвание свидетелства, че той се труди с любов и от все сърце. Апостолът описва, че пренебрегва своите собствени права заради служението си на Господа, превръщайки се в роб на всички, без обаче да нарушава християнските си принципи (9:20-27).

ашарав ман соскетото гаял манге ачхол соскетото бида манге коли на гудлесте на ворбава.

17 Соскетото, коли керав адавкха лачхимаса, иси ман мищо, а коли керава ла принудаса ов само изикерав со си нове-риме мере барендар;

18 Тай чука сави си мери плескирена? Гаял, кай като хора-тинав о евангелиес, те ащи те керев о гудло вакериба билове, гаял кай ма те ползив моро право ко гудло вакяриба.

19 Соскетото, гаял кай ме сом либеро саворендар таро мануша, ме керавас бути ма манге, а саворенге, та те лав бутен.

20 Е юдеенге ачхильом сар юдеинас, та те лав е юдеин а околенте, колато си телало адиши, ачхильом ме да телало адиши гаял кай ме най сом телало адишос, та те лав околенте, колато си телало адишос.

21 А околенте колато най лен адиш, ачхильом сар сай най лен адиш гаял кай най сам би адиш ко каринг о Христос, та те лав околенте, колато най лен адиш.

22 Со си кишло, ачхильом кишло, та те лав е кишле. Саворенге ачхильом са со си, та ащи те скепив несавен.

23 Са со си адавкха керав ашчал о гудло вакяриба, та те овав ме да лесте.

24 Ни жанен ли, кай прастаненге ко стадионо, саворе прастан, а ферди иек лел и плескирена? Гаял прастан, та те лен ла.

25 Тай секо спортенгеро, изикерел пес са со си. Он керен адавкха, та те лен о тленно акутно венцос, а аме нетлено.

26 Тай чука, ме праства, ма варесо со ни жанева гаял чалавава ма кай марава о авазии;

27 нума капнинав ме снагате мери тай ла поробив, сар като ме делдума авренге, ме те ачхав коркоро би одобриме.

Шоро 10

10:1-13 „Годипе история Израеленге“

1 Соскетото, мангав те нажанен пхралален, кай макар амаре дада саворе телало нуверос, тай саворе те накхле презаро денизи;

2 тай о нуверос тай ко денизи саворе те на уле болавде таро Мойсей,

3 тай саворе те хале таро също духеско хабе,

4 тай саворе пиле таро също духеско пибе, соскетото пиле таро иек духески канара, сави ленцар сине тай адайкха канара сине о Христос,

5 гаял ко побут лендар о Дел лен ни мангел адалкхеске лен измударгяс ко пошало тхан.

6 А адалкха бука ачхиле, та те жанен пес, та те на пхирас аменге кхо кханилипе, сарто тай он пхиренас песке.

7 Ни овен те ден коч ко идоля, сарто несаве лендар, сарто си калярдо: „О мануша бешле те хан тай те пиен, тай ушиле те кхелен.“

8 Ни те пхирас аменге, сарто пхиренас несаве лендар, тай пеле андо иекхе диес биш трин миля жене.

9 Ни те изпучас о Христос, сарто несаве лендар изпученас Лес, тай меренас таро шейтанос.

10 Ма холянен, сарто холяниле несаве лендар тай муле

10:1-13 „Поука от историята на Израел“

Намирайки се дълго време под египетско робство, евреите до някаква степен изгубват представата за истинския Бог и как да му се покланят. За много от тях Той става далечен и непознат. Бог ги освобождава от робство, за да могат да му служат вярно. Като духовен вожд, Мойсей предава Божия закон и наставления на народа, който предвожда. Затова може да се каже, че посредством своето кръщение „в Мойсей“ те

нуждата го налага, и горко ми, ако не благовествам!

17 Понеже ако доброволно правя това, имам награда, но ако е по принуда, настойничество ми е поверено.

18 А каква е наградата ми? Това, че проповядвайки евангелието, благовествам Христа даром, без да се ползвам от правото си в благовестието.

19 Свободен съм от всичко, но станах роб на всичко, за да придобия всички.

20 За юдеите станах като юдеин, за да придобия юдеите. За законниците станах като под закон, за да придобия законниците;

21 за нямащите закон станах като да съм без закон, не като да съм без закон пред Бога, но съм под закон на Христос, за да придобия нямащите закон;

22 За слабите станах като слаб, за да придобия слабите. За всички станах всичко, по всякакъв начин да спася някои.

23 И това го правя, за да бъда участник в благовестието.

24 Не знаете ли, че тичащите на стадиона всички тичат, но един получава наградата? Така тичайте, за да сполучите.

25 Всеки състезаващ се, се въздържа от всичко. Те за да получат преходен венец, а ние вечен.

26 Затова аз тичам не като след нещо неизвестно, удрям не като да бия въздуха;

27 но дисциплинирам и подчинявам тялото си, да не би, като проповядвам на другите, сам да стана неодобрен.

10 Глава

10:1-13 „Поука от историята на Израел“

1 Не искам, братя, да не знаете, че бащите ни всички бяха под облака и всички през морето преминаха;

2 и всички в Мойсея бяха кръстени в облака и в морето;

3 и всички ядоха същата духовна манна;

4 и всички пиха същото духовно питие, защото пиеха от съпровождаща ги, духовната канара, а канарата бе Христос.

5 Но Бог в повечето от тях не благоволи, защото бяха повалени в пустинята.

6 И те станаха пример за нас, за да не бъдем и ние ревнители за зло, както те се стремяха.

7 Не бивайте нито идолопоклонници, както някои от тях, за които е писано: Седна народът да яде и да пие, и стана да играе.

8 Нито да блудстваме, както някои от тях блудстваха, и в един ден паднаха двадесет и три хиляди.

9 Нито да изпитваме Христос, както някои от тях изпитваха и погинаха от змиите.

10 Нито роптайте, както някои от тях роптаеха и погинаха

дават обещание да се покоряват и да служат на Бога. Павел намира за необходимо да напомни на вярващите за опита на древните израелтяни, които излизат от Египет поради великата Божия милост, но въпреки това не влизат в обещаната земя. Ако те, които са избран народ и за които Бог извърши удивителни чудеса, не съумяват да запазят Божиите благословения, то Коринтяните, отчитайки израелската печална история, не би трябвало да дават място в сърцата си на духовна гордост, за да не ги постигне същата участ (10:6,11).

като со мударел.

11 А са со си адавкха ачхило, та те жанен таи си калярдо те сикльон упрал ковата реслесас ко агурутно диеса.

12 Гаял, кай, ковата гиндил, кай тергьол, мек дикхел те на перел.

13 Нисаво изпучиба на ресел пес, бискаи адавкха, кова-то ащи те ингелел о мануш гаял о Дел си чачуно, Ковато нанай тумен те ачхавел те овен изпучле побут кити си тумаро зуралипе, а леса таро изпучибе, ка дел тай о изпучло дром, гаял кай ка изикерен.

10:14-22 „Лувудиконенге тай Девлескоро блелхабе“

14 Адалкхеске, мере дехунук нашен таро те ден коч ко идоля со си керде манушкане вастестар.

15 Хоратинав сар гогавере манушенге коркоро туме съдин, адалкхеске ковата вакерав.

16 О тахтай, ковата сине благословиме, тай ковата аме да благословинас, нанай ли адавкха сар иек ко Христоско рат? О маро ковата препхагас, нанай ли сар иек ке Христоски снага?

17 Чука сарто аме, коли, та те овас бут сиям о маро, иек снага, соскетто са со си ко иек маро сиям.

18 Дикхен о Израиля, ки снага окола, колата хан о жертвес, нанай ли лен иек е олтареса. Палдаваа со?

19 Вакерав ли ме кай о идоло жертвено си варесо, ваи кай о идоли си варесо? Ма.

20 А вакерав, кай окова, ковата си жертвено си биджутеско, курбани си е бесовенге, а ма е Делвеске а ме на мангав туме те овел тумен иек е бесовенцар.

21 Нащи те пиен таро Девлеско тахтай тай таро бесовеско тахтай, нащи те овен ки Девлескери софра тай ки бесовско софра.

22 Ваи манген те холянен е Девлес? Аме позурале ли сам Лестар?

10:23-33 „Либерте апаютненго“

23 Са со си, си позволимe, а най са со си аямо са со си си аямоске, а ма са со си си вакаримаске керимасте.

24 Никонес ма те родел пери лично полза, а секо и полза аврескери.

25 Са со си, ка предел пес кати бикенен е маса, хан би те изпучен, ащал тумари годи;

26 соскетто „Девлески си и пхув, тай са со си, иси лате.“

27 Коли несаво като со ни апамян тумен канин ки софра тай туме мап ген те жан, хан со тховен, а и гал туменде, би те ишукчащал леске, ащал е гогыте, тумари.

28 А коли несаво вакерел: Давкха со си тховдо си курбанос, ма хан, ащал околеске, ковата туменге вакергяс, тай ащал о гогаверипе;

29 О гогаверипе вакерав, ма торо, а околескоро соскетто, соске те крисил мери слобода авре гогытар?

30 Коли ме благодаримаса Делвеске сом ко хабе, соске те хоратинен окола, коленге благодарив?

31 Тай чука, хан ли, пиен ли, варесо керен ли, са со си керен лес е Девлескере баримаске.

32 Ма ачхон сар хохавне, нито юдея, ни ко гъркя, ни ки

от изстребителя.

11 Всичко това им се случи, за да служи за пример, и бяха написани за наша поука, до които е достигнал краят на вековете.

12 Затова онзи, който мисли, че стои, да внимава да не падне.

13 Друго изпитание не ви е достигнало освен човешко, обаче верен е Бог, Който не ще остави да бъдете изпитани повече от силата ви, а заедно с изпитанието ще даде и изход, за да можете да понесете.

10:14-22 „Идолопоклонството и Господната вечеря“

14 Затова, възлюбени мои, бягайте от идолопоклонство.

15 Като на разумни говоря, разсъдете сами какво казвам.

16 Чашата на благословението, която благославяме, не е ли общението с кръвта Христова? Хлябът, който разчупваме, не е ли общение с Христовото тяло?

17 Защото един хляб, едно тяло сме мнозината, понеже всички от единния хляб споделяме.

18 Гледайте Израеля по плът, не ли ядящите жертвите са участници на жертвеника?

19 Тогава какво казвам? Че идолът е нещо или че жертвата на идола е нещо?

20 Но каквото жертват езичниците, жертват го на демоните, а не на Бога. А не искам да бъдете съучастници на демоните.

21 Не можете да пиете Господната чаша и демонската чаша. Не можете да участвате на Господната трапеза и на демонската трапеза.

22 Или да предизвикаме Господа към ревност? По-силни ли сме от Него.

10:23-33 „Свободата на вярващия“

23 Всичко ми е позволено, но не всичко е полезно. Всичко ми е позволено, но не всичко е за назидание.

24 Никой да не търси ползата си, но всеки ползата на другия.

25 Всичко продавано на месарницата яжте, без да съдите заради съвестта си;

26 Понеже Господня е земята и онова, което я изпълня.

27 Ако някой от невярващите ви покани и искате да отидете и от всичко, което ви сложат, яжте, без да изпитвате заради съвестта си.

28 Но ако някой ви каже: Това е идоложертвено, не яжте заради този, който ви е казал, и заради съвестта си, защото Господня е земята и онова, което я изпълня.

29 Съвест, казвам, не твоята, а на другия, защо тогава свободата ми да бъде съдена от друга съвест?

30 И ако участвам в яденето с благодат, защо да бъда злословен поради това, за което благодаря?

31 И така ядете ли, пиете ли или нещо друго правите, всичко правете за слава Божия.

32 Не ставайте спънка ни за юдеи, ни за елини, нито за

10:14-22 „Идолопоклонството и Господната вечеря“

Съветът на Павел към коринтяните относно идолопоклонството е общовалиден за всички християни навсякъде и по всяко време. То се проявява не само в идоложертвено служение и храна, но и в още много форми, включвайки сребролюбие, гордост, плътски страсти и желаниа, мания към удоволствия, което е боготворене на бесове (10:20). Павел

говори за опасността, свързана с употребата на идолопоклонството. Участвайки в съвместните служения при вземането на Господната вечеря, вярващите съучастват в спасението, осигурено чрез тялото и кръвта на Исус, ставайки едно тяло в Него. Засвидетелствайки по такъв начин единството в Христос, редно и прилично ли е след като се посвещават да служат на Бога, да участват в идоложертвени трапези, като влизат в общение със зли духове (10:21).

Делвески кхангери;

33 Сарто тай ме со керав, са со си, ко саворенге ни родав мери аями, а и аями бутенгере, та те скепин пес.

Шоро 11

11:1-16 „Чачипе тай лувисарде“

1 Овен сар манде, сарто ме сом, тай ме ко Христоске.

2 А ашарава тумен, кай ман бистерден, са со си, икерена со сн диндо чука, сарто туменге предингъом.

3 А мангав те жанен, кай о шеро си о мурш е Христоско, а о шоро е ромняко си о мурш, шеро гаял си о Христос си о Дел.

4 Секо мурш, ковата рукил пес ваи пророкос си пе учхар-де шереса, лажавел по шеро.

5 А секо жувли со рукил пес, ваи си пророкос нанге шереса, лажавел по шеро, соскетото адавкха си иек тай сар со си муравдо шеро.

6 Соскетото коли жувли ни учхарел пес, мек муравел пес, тай о бала пере. А коли си лажавдо е жувляке, те муравел пе бала, ваи те муравел по шеро, мек лес те учхарел.

7 Соскетото о мурш ни требил те учхарел по шеро, соскетото си ко барипе е Делвеско, а и жувли си ко барипе е ромеске.

8 Соскетото о мурш най тари ромни а и жувли си таро о мурш;

9 соскетото, о мурш най икалдо ащал е жувляке, а и жувли ащал муршеске.

10 Адалкхеске и жувли требел те овел ла ко шеро и нишана ащал е ангеля;

11 Гаял, ни и жувли о мурш ни о мурш си би и жувли ко Дел;

12 Соскетото, сарто и жувли си таро мурш, гаял о мурш си гаял катар жувли а са со си, си таро Дел.

13 Коркоро тумен съдис лачхес ли си и жувли те рукил пес е Делвеске нанге шереса?

14 Ни сикавел ли тумен кай, коли о мурш мукел бала те барион, адавкха си позори ащал леске,

15 а коли и жувли мукел бала те барон, адавкха си барипе ащал лаке, соскетото о бала лакере доден те учхарен ла?

16 А, коли несаво гиндил, те чингадел пес адалкхеске, аме нанай амен гасаво традиция, ни и Делвески кхангери.

11:17-34 „Девлескоро блелхабе“

17 А ни ординава туменге, тумен ни ашарав, соскетото киден тумен ма лачхимаске, а кханилипнаске.

18 Соскетото англал, шунав, кай кана киден тумен ки кхангери, ачхол долде машкар туменде тай гаял ме апакяв адавкха;

19 гаял требел ли си те овел адавкха тай долде те авен машкар туменде та те машкар туменде;

20 гаял, кана киден тумен кетане, най шукар те хан е Девлескере хабе;

21 соскетото ко хабе секо сигярел те лел перо хабе, ангал

10:23-33 „Свободата на вярващия“

Като християни, вършейки нещо в ежедневието си, независимо дали е от религиозен или светски характер, основният мотив трябва да бъде познаването на Бога и Неговата прослава.

11:1-16 „Благоприличие и поклонение“

По времето на Павел е прието жените да покриват главите си както в знак, че са омъжени, така и на скромност. Апостолът иска да каже, че пренебрегването на покривалото, символизиращо положението на жената, съгласно приетите обичаи, се считало за неуважение, както към мъжа, така и към Христос. Късата коса свидетелствала за жена с лоша репутация. Ето защо коринтянките, участващи в църковната служба с

църквата Божия,

33 както и аз угаждам във всичко на всички, не като търся своята полза, а ползата на мнозина, за да се спасят.

11 Глава

11:1-16 „Благоприличие и поклонение“

1 Бъдете подражатели на мен, както и аз съм на Христа.

2 Похвалвам ви, братя, че за всичко ме помните и държите преданията така, както ви ги предадох.

3 Искам да знаете, че глава на всеки мъж е Христос, а глава на жената е мъжът, на Христа Бог.

4 Всеки мъж, молец се или пророкуващ с покрита глава, засрамва главата си;

5 и всяка молеца се жена или пророкуваща с непокрита глава, засрамва главата си, защото все едно е като да е обръсната.

6 Ако жена не иска да се покрива, да се остриже. Ако е срамното за жена да се остриже или обръсне, нека се покрива.

7 Мъжът не бива да покрива главата си, защото е образ и слава на Бога, а жената е слава на мъжа.

8 Защото не мъжът е от жената, а жената е от мъжа;

9 И не мъжът е създаден за жената, а жената за мъжа.

10 Затова жената е длъжна да има на главата си знак на мъжова власт над нея заради Ангелите.

11 Обаче нито мъжът е без жената, нито жената е без мъжа в Господа.

12 Защото, както жената е от мъжа, така и мъжът е чрез жената, а всичко е от Бога.

13 Сами в себе си разсъдете: Прилично ли е жена да се моли Богу непокрита?

14 Не ли и самото естество учи, ако мъж си оставя косата, е безчестие за него?

15 Но ако жена си оставя косата дълга, тя е слава за нея, понеже косата ѝ е дадена вместо покривало.

16 Обаче, ако някой мисли да се препира, ние нямаме такъв обичай, нито Божиите църкви.

11:17-34 „Господната вечеря“

17 А за това, което ще говоря, не ви хваля, понеже не се събирате за добро, а за по-лошо.

18 Защото първо чувам, че кога се събирате в църква, има разцепления помежду ви, което донякъде вярвам.

19 Защото трябва да има помежду ви ереси, за да станат одобрените явни помежду ви.

20 Като се събирате така заедно, не е за да ядете Господната вечеря;

21 защото всеки взема своята вечеря по-рано, така че

непокрита глава, се уподобяват на порочни жени. Жената е създадена от реброто на мъжа, така че в известен смисъл нейната привлекателност, красота и чистота отразяват честта и достойнството на мъжа ѝ (Бит. 2:22,23; 1Кор. 11:7,8). Тя е създадена, за да бъде негова помощничка, а не да господства над него. Да бъде сътрудник и утешение в живота му, преживявайки заедно горести и радости. Покорността на жената към мъжа не унижава нейното достойнство. Напротив, то ѝ дава право да разчита на неговата любов, грижа и защита (Еф. 5:22-28). Мъжът и жената са длъжни да действат съвместно и да чувстват зависимост един от друг (11:11,12). Възприемането и изпълняването на Божиите намерения помагат както на мъжа, така и на жената да достигнат идеалния съпружески съюз, който олицетворява Христос и църквата (Еф. 5:29-33).

околесте тай гаял иек ачхол бокхало, а авер пиел матоно.
22 Со! кхер ли най тумен, като те хан, тай те пиен? Ваи аравен е Девлески кхангери тай лажайпе околенте, колато най лен кханчик? Со те вакерав туменге? Ва тумен те ашарав ли адалкхеске? Ма тумен ни ашарав.

23 Соскетото таро Дел ме лильом адавкха, коватото туменге тай предав, кай о Девел о Исус Христос презари рат кана сине прединдо, лиляс маро;

24 тай, като парикерингяс, разпхагял лес тай вакергяс: Адавкха си Мери снага, коватото сине разпхагял пес ащал туменге адавкха керен ащал Манге те ден пес годи.

25 Гадал лиляс о тахтай палал и блелхабе тай вакергяс: Кава тахтай си о Нево завети андо Моро рат, давкха керен секодром, кана пиен, ащал Манге те ден пес годи.

26 Соскетото секо дром, кана хан кава маро тай пиен адайка тахтай те ден тумен годи о мериба е Девлеско, жи кате Ов ка авел.

27 Соскетото, коватото хал о маро, ваи пиел е Девлеско тахтай би те овел бимал, ка овен душално ко безех упрал и снага тай о рат е Девлеске.

28 Таи секо мануш те изпучел пес, тай гаял те хал таро маро тай те пиел таро тахтай;

29 Соскетото, коватото хал тай пиел би те пенжарел о Девлеското снага, ов хал тай пиел, крисил пес.

30 Адалкхеске кая чука бут машкар туменде си кишло тай насвале, тай бут си муле.

31 А коли разпенжаренас коркоро пес, кай ка биовен крисиме.

32 А кана сиямас крисиме таро о Дел адалкхеса гаял сиямас крисиме, тай накажиге кетане е дуняса.

33 Адалкхеске, пхралален мере, кана киден тумен те хан, ажарен иек иекес.

34 Коли несаво си бокхало, мека те хал кхере, та те на овел о кидиба тумара крисиме. А околе букяте, ка ваке-рав, кана ка авава.

Шоро 12

12:1-11 „Духовненге дарбес“

1 Мере пралален, мангав те ахальон тай о Духеске динде.

2 Туме жанен, кай кана сиянас биджута, жанас каринго лалоре идола, колато тумен пхиравенас.

3 Адалкхеске туменге ваке-равас, кай никонес нащи те хоратинел е Девлескере Духеса, на вакерел: Те овел акуша о Исус! тай никонес нащи те вакерел е Исусес о Дел, сиваи о Свето Духоса.

4 О дарбес си авреса, а о Духос си о също.

5 Е аргатя си аврес, нума о Дел си о също.

един остава гладен, а друг се опива.

22 Къщи ли нямате, за да ядете и пиете? Или презирате църквата Божия и засрамвате нямашите? Какво да ви кажа? Да ви похваля ли за това? Не ви хваля.

23 Защото аз от Господа приех това, което ви и предадох, че Господ Исус през нощта, когато бе предаден, взе хляб и;

24 като благодари, разчупи го и рече: Вземете и яжте, това е Моето тяло, което е разчупено за вас. Това правете за Мое възпоменание.

25 Така взе чашата след вечерята и каза: Тази чаша е Новият завет в Моята кръв; Това правете всеки път за Мое възпоменание.

26 Защото, всеки път кога ядете този хляб и пиете тази чаша, възвестявате смъртта на Господа, докато дойде Той.

27 Затова, който яде този хляб или пие Господната чаша недостойно, ще бъде виновен спрямо тялото и кръвта на Господа.

28 И така, всеки човек да изпитва себе си и тогава да яде от хляба и да пие от чашата.

29 Защото, който яде и пие недостойно, яде и пие осъждане на себе си, понеже не разпознава тялото на Господа.

30 Затова между вас има много немощни и болни, а и доста са починали.

31 Защото, ако бяхме изпитвали сами себе си, нямаше да бъдем съдени;

32 И когато сме съдени от Господа, с това се наказваме, за да не бъдем осъдени заедно със света.

33 Затова, братя мои, кога се събирате за вечеря, чакайте се един другого.

34 Ако някой е гладен, нека яде къщи, за да се не събирате за осъждане. А останалото ще наредя, когато дойда.

12 Глава

12:1-11 „Духовните дарби“

1 Братя, не искам да не знаете за духовните дарби.

2 Знаете, че като езичници бяхте водени и влачени при немите идоли.

3 Затова ви казвам, че никой говорещ чрез Божия Дух не казва анатема на Исуса и никой не може да нарече Исус-Господ, освен чрез Святия Дух.

4 Дарбите са различни, но Духът е същият;

5 Служенията са различни, но Господ е същият.

11:17-34 „Господната вечеря“

Апостол Павел обвинява коринтяните за недостойното им поведение, което изопачава истинския смисъл на Господната вечеря като обряд (11:17-22). Той разкрива самия Постановител на този обряд – Господ Исус Христос, като описва подробно естеството и реда на провеждането му. Хлябът и чашата, които вярващите приемат на Господната вечеря са видими атрибути, но всъщност те представляват жертвата на Голгота Христовото тяло и Христовата кръв, принесена веднъж завинаги за изкупването на греховете. С участието си в това свято тайнство християните възпоменават не само смъртта и възкресението на Исус Христос, но и Неговото славно пришествие, което е същността на вярата (11:26). Недостойното участие в Господната вечеря е поведение и начин на живот, който е в противоречие с Божиите постановления, несъответстващ на един новороден в Христос човек, оскверняващ тялото и кръвта Му (11:27). Така че, всеки трябва да изпитва себе си, като осъзнава гре-

ховете си и се откаже от тях чрез силата и благодатта на Господ Исус Христос, за да не бъде осъден заедно със света (11:31).

12:1-11 „Духовните дарби“

Дарбите са предназначени да съдействат за единството на църквата и нейната готовност за пришествието на Господ Исус Христос (Еф. 4:12-15). Макар че коринтяните оставят езичеството, все още нямат достатъчно познание за откровението на истинния Бог и влиянието на Святия Дух. По-рано те са идолопоклонници, пленени от сила, която ги държи в тъмнина и заблуда. Апостолът счита за необходимо да им разясни преимуществото, което им дава християнството, и като последователи на Исус Христос правилно да оценят своето настоящо положение. Дарбите от Бога трябва да се приемат с благодарност и признателност към Този, Който ги разпределя и контролира, и по никакъв начин да няма превъзнасяне над останалите (12:4-8,11). Павел изрежда няколко вида дарби, които Святия Дух дава на вярващите (12:8-10).

6 Аврес си о бука о Дел си о също, Ковато керел са со си саворе.

7 А секонаске си диндо те сикавел о Духос ащал са аямате.

8 Соскетото иекхеске дел пес гаял о Духос те хоратинел гогяса, а аврес те хоратинел жаниба гаял си също Духос,

9 Авреске те апамян, гаял о си о също Духос, а авренде те саскярен пале си о иек Духос,

10 Авренеске те керен बारे бука, а аврен те пророкувинен, а авер тхе разпинжарен о Духовя, а аврен те хоратинен авер чхиба, а авер, та ден тълкувиме е чхибе.

11 А са со си керел о иек тай също Духос, коовато раздел секас особено сар леске си лачхес.

12:12-31 „Бутедер котя екх стато“

12 Соскетото, сарто и снага си иек, а иси ла бут частес, тай саворе частес е снагякоро коли та те овен бут, пали си иек снага, гаял си тай о Христос.

13 Соскетото аме са со си, уло юдеос, ваи гъркос, уло робос ваи отпуртердо болавгям амен иекхе Духосеске, та те овас иек снага, тай са со си иекхе Духосестар аме пилям.

14 Соскетото и снага ни ачхол ферди иекхе букятар, а си бут букендар.

15 Коли вакерел е чангаке: Соскетото на сиом вас, на сиом тари снага, адавкха ни керел ла те на овел тари снага.

16 Тай коли о кан вакерел: Соскетото на сиом и як, на сиом тари снага, адавкха ни керел кай най тари снага.

17 Коли о саста снага си як, кай ка шунел? А коли састо си со шунел, кате си со сунгал?

18 А акана о Дел тховгяс о бука секо иек лендар ки снага сарто леске сине лачхес.

19 Пале, коли он сине са со си иек бука, кате ка авелас и снага?

20 А акана он си бут бука, а иек снага.

21 Тай и як нащи те вакерел е вастеске: Ту ни требис манге, ваи о шеро е пиренге: Най манге ту потребно.

22 Нума далкха бука е снагаколиро, колато дикхльон си кишло, а он требин,

23 тай кана бука е снагакере, колато аменге дикхльон похари бука он лен побут дехас, тай си би о шукар бука лендар ла найбаро гудло сикаиба.

24 А о шукар сикаиба о бука най лен нужда адалкхестар. А о Дел кергяс и снага гаял, кай дел побаро почитибя окоя бути, която ла ни амен най,

25 Та те на авел дехиба ки снага, а саворе бука те керен бути еднакво иек иекхеске.

26 Тай коли чинуил иек бути, саворе бука чинуил ласа, ваи коли иек си бари бути, саворе бука лошанен кетане ласа.

27 А туме сиен Христоскере снага, тай поулавдо бука Лестар.

28 Тай о Дел тховгяс иекхас ки кхангери, те овен: Англе апостоля, о дуито пророкен, е тринен сикавде авер те керен дивипе, несаве иси лен саскимаске бука, авер те джунтисарен, авер те икерен, авер те хоратинен аверне чхиба.

29 Саворе апостоля ли си? Саворе пророка ли си? Саворе сикавде ли си? А са со си керен ли बारे бука?

30 Са со си иси ли лен те саскярен? Са со си хоратинен

6 Проявленията са различни, но Бог е същият, Който върши всичко във всички.

7 На всеки се дава проявлението на Духа в него за обща полза;

8 Защото на един чрез Духа се дава слово на мъдрост, на друг слово на знание чрез същия Дух;

9 На друг вяра чрез същия Дух, на друг дарби на изцеления чрез същия Дух;

10 На друг чудеса, на друг пророчества, на друг различаване на духовете, на друг разни езици, а на друг да тълкува езици.

11 Всички тези действия са от един и същ Дух, който разделя на всеки поотделно, както си иска.

12:12-31 „Много части, едно тяло“

12 И както тялото е едно, а има много части, и всички са части на едно тяло, макар и много, са едно тяло, така и Христос.

13 Защото чрез един Дух всички бяхме кръстени в едно тяло, било юдеи или елини, било роби или свободни; и всички с един Дух бяхме напоени.

14 Защото и тялото не се състои от една част, а от много.

15 Ако кракът каже: Понеже не съм ръка, не съм от тялото, нима затова не е от тялото?

16 И ако ухото каже: Понеже не съм око, не съм от тялото, нима затова не е от тялото?

17 Ако цялото тяло е око, къде ще е слухът? Ако цялото бъде слух, къде ще е обонянето?

18 Но сега Бог е поставил всяка една от частите в тялото така, както е пожелал.

19 И ако всички части бяха еднакви, какво щеше да е тялото?

20 А сега много части, пък едно тяло.

21 И не може окото да каже на ръката: Не ми трябваш, нито пък главата на краката: Не ми трябвавте.

22 Но много повече онези телесни части, които ни изглеждат по-слаби, са по-нужни;

23 и на онези, които мислим, че не са толкова за почит, отдаваме повече почит;

24 и неблагоприличните ни части имат по-голямо благоприличие, а благоприличните нямат нужда от това. Но Бог е съставил тялото, като на несъвършената му част е отдал по-голяма почит;

25 За да няма разногласие в тялото, а частите да се грижат еднакво една за друга.

26 И когато страда една част, страдат заедно с нея всички части; Кога се прославя една част, радват се с нея заедно всички части.

27 Вие сте Христово тяло, а поотделно части.

28 И от вас Бог постави в църквата първо апостоли, второ пророци, трето учители, после правещи чудеса, после дарби на изцеления, след това спомагатели, мениджъри и такива с разни езици.

29 Всички ли са апостоли? Всички ли са пророци? Нима всички са учители? Всички ли са чудотворци?

30 Всички ли имат дарби за изцеление? Всички ли говорят

12:12-31 „Много части, а едно тяло“

Човешкото тяло е съставено от различни по размер, форма и функция части, необходими една на друга, които заедно представляват един жив организъм, управляван от главата. Павел изобразява църквата като тяло Христово и глава на църквата – самият Христос (12:12-14,27; Еф.

1:22,23). Хората стават членове на Христовото тяло под действието на Святия Дух и в очите на Бога те са равни помежду си. Христос е дал живота си за всички. Павел изрежда духовните дарби и служения в църквата, които трябва да принасят полза и растеж на тялото като цяло, а не да служат за препирни, властвуване и гордост (12:28-30).

ли чхиба? Саворе ден ли тълкуваме?

31 Ажарен е побаре дарбес, а гаял адавкха ма туменге сикава иек шукардер дром.

Шоро13

13:1-3 „Чачипе таи лувусардипе“

1 Коли вакерав са манушескере тай ангелескере чхибе, а дехиба нанай ман, ме сиом сар харкоме со дел шол, вай кимвали дрънкинел.

2 Тай коли иси ман профетескоро дарбес тай жанав, са со си тай секакво жаниба, тай коли иси сам апакияба гаял кай тай о плаи те преместив, а дехиба най ман, канчик най сом.

3 Тай коли дав саворе моро барвалипе, тай коли дав ми снага те тхарен ла, а дехиба най ман, канчик ман ни аямил.

13:4-6 „Дехиба“

4 О дехиба лунго ътарил тай си бут мило, о дехиба ни касканджилпес, о дехиба ни ваздел пес ни ашарел пес;

5 ни керел кханилпе, ни родел поро, ни дел холи, ни икерел мастрафо кханипе,

6 ни лошанел ки бичаче, а лошанел купате е чачипнаса,

7 са со си ни вакерел, ко са долел апакияба, ко са со си ажарел, са со си ътърил.

8 О дехиба никхана ни перел, о профете ли си най те ачхон, чшибате ли ка ачшол, а о жаниба ли си най те ачхон.

9 Соскетото гаялтар жанас, тай от харч профетинас;

10 а кана авел о перфекто жаниба о докердо адавкха, со си сар хари, ка преачхон.

13:11-13 „Апакияба, шинато тай дехиба“

11 Кана сиомас чхаворо, сар чхаворо хоратинавас, сар чхаворо ахальовас, сар чхаворо годи ахальовас, отсар ачхильом мурш мукльом чхаворипе.

12 Соскетото акана дикхав о буква ма шужо сар ко аинас, антуч ка дикхав муи моса, акана пенжарав харитар, антуч ка пежарав пхердо, сарто тай сиом уло пхердо пенжардуно.

13 Тай чука, ачхон далкха о трин апакияба, ажариба тай дехиба, а о бародер лендар си и дехиба.

Шоро 14

14:1-21 „Дарбес профетенге тай ворбисарен авер чшибаке“

1 Жан каринго дехиба, каскандажарен о духескоро дарбес, тай спещефико о дарбес профетенгере.

2 Соскетото, когато хоратинел и чшиб, ов на хоратинел е манушенге, а Девлеске, соскетото никонес на ахальол, соскетото о Духос хоратинел секретото.

3 А когато пророкувинел, ов хоратинел е манушенге, те жанен, та те довакерен тай параклето.

13:1-13 „Любов“

Тази глава е продължение на предходната, в която Павел иска да насочи коринтяните към един превъзходен принцип за упражняването на дарбите – любовта към Бога и към ближния. Духовните дарби трябва да способстват за утешение, помагане, насърчаване и укрепване на нуждаещите се хора. Този, който обича хората, не издига собственото „аз“, но е изпълнен с ревност за Божия слава и за придобиване души за Неговото царство. Любовта може да се прилага по всяко време за разрешаване на всякакви проблеми. В дни на скърби и притеснения или благополучие тя не се променя, а продължава да разпространява около себе си вярата и надеждата. Апостолът разкрива необходимостта от любов (13:1-3), качествата на любовта (13:4-7) и нейната трайност (13:8-13).

езици? Всички ли са тълкуватели?

31 Ревнувайте за по-мощни дарби и ви показвам още по-превъзходен път.

13 Глава

13:1-3 „Благоприличие и поклонение“

1 И ако говоря всички човешки езици и ангелски, а любов нямам, станал съм мед, звънтяща, и кимвал дрънкащ.

2 И ако пророкувам и зная всички тайни, и имам пълното знание и силна вяра, така че планини да премествам, но любов нямам, нищо не съм.

3 И ако раздам всичкия си имот, и принеса тялото си на изгаряне, а любов нямам, нищо не ме ползва.

13:4-6 „Любовта“

4 Любовта дълго търпи и е благосклонна, любовта не завижда, любовта не се перчи, не се гордее;

5 не безчинства, не търси своето, не се сърди, не е злопаметна,

6 не се радва на неправда, а се радва с истината;

7 поверителна във всичко, на всичко вярва, на всичко се надява, всичко търпи.

8 Любовта никога не отпада, пророчества неефективни ще са, езици ще престанат, знание безполезно ще е.

9 Защото частично знаем и частично пророкуваме;

10 но кога дойде съвършеното знание, тогава частичното ще изчезне.

13:11-13 „Вяра, надежда и любов“

11 Когато бях дете, като дете говорех, като дете мислех и като дете разсъждавах, когато станах мъж, напуснах детинството.

12 Понеже сега виждаме загадъчно като през огледало, тогава лице с лице, сега отчасти знам, тогава напълно ще знам, както напълно съм бил познат.

13 Но сега остават тези трите: вяра, надежда и любов, но по-превъзходна от тях е любовта.

14 Глава

14:1-21 „Дарби на пророчество и говорене на езици“

1 Следвайте любовта и ревнувайте за духовните дарби, и особено да пророкувате.

2 Защото който говори езици, той не говори на човеци, но на Бога, защото никой не го разбира, а в духа говори тайни;

3 Пророкуващият говори на човеци за назидание, увещание и утешение.

14:1-21 „Дарби на пророчество и говорене на езици“

Павел сравнява дарбите пророчество и говорене на непознати езици, подчертавайки, че първата е по-полезна за болшинството вярващи. Говоренето на езици допринася полза на самия говорещ, а произнесените от него думи не са разбрани за околните, освен ако има тълкуване (14:2,4,5). Пророкът говори на език, разбран за слушателите и неговото служение допринася за назидание и благословение на цялата църква, като способства за духовен растеж и познаване на Божието слово (14:3). Дарът говорене на непознати езици е полезен, но в събранията, където няма тълкуване, не допринася никаква полза (14:4,19). Дарбите на Духа трябва да се оценяват според тяхната полезност, а не според външната им привлекателност (14:39).

4 Ковато хоратинел ко со ни пежаргьол чхип, хоратинел песке, а коовато пророкувинел, хоратинел е кхангираке.

5 Мангав са со си те хоратинен чхиба, а побут те пророкувинен, та коовато пророкувинел, си побаро околестар, коовато хоратинел, разне чхиба, сиваи коли акхарел, та те довакерел е кхангираке.

6 Акана, пхралален, коли авав паш туменде, тай хоратинав чхип со ни пенжарав, со ка ахальон, коли туменге ни съобщив ваи несаво отпутериба ваи жанибе, ваи пророчество ваи поука?

7 Даже со най лен вога бука, сар дурули ваи кеманес, коовато издел сеси, коли ни издел варесаве сеси сар ка пенжарен, адавкха, коовато башален пе дуруляса ваи пе кеманеса?

8 Соскето, коли и банда ни издел сеси, кой ка готвил пес маримаске?

9 Също гаял, коли туме ни извакярен пе чхибаса пхерася несаве сар ка жанен пес со хоратинес? Соске на хоратинес е балвяляке;

10 Иси, ащи те вакерел пес, аборкха вида сеса ко дуняс, тай ни иек лендар най би значение.

11 Коли, гаял ни ахальом о значение о сеси, ка овел авер чхиб околеске, коовато хоратинел тай адавкха, коовато хоратинел ка овел авер чхибаса ащал манге.

12 Гаял тай туме, соскето ажарен е духеско дарбес, овен те ачхон бут туменде и кхангери.

13 Адалкхеске, коовато хоратинел би те ахальол чхип, мек те ругил пес и дарба те тълковил.

14 Соскето коли рукил пес со ни пенжарел чхип, о духос моро рукил пес, а и годи мери на дел емиши.

15 Палдава со! Ка рукив ман е духеса, гаял кай ка рукив ман тай ме гогяса, ка гилябав ме духеса, гаял ка гилябав тай ме гогяса.

16 Таи коли гудлесте хоратинес е духеса торо, сар ка вакерес: Амин, тере со найсарис окова, коовато си ко ситиация со ни ахальон, като ни жанел со хоратинес?

17 Соскето ту чачесте наисарис лачхес, а окова ни ахальол ни назидил пес.

18 Парикерав е Девлеске, кай ме хоратинав побут чхиба саворендар тумендар;

19 нума андо кхангери мангав те вакерав панч пхерася пе гогяса, та те доанав тай авренге, а ма деш миля пхерася ко би пенжардунук чхип.

20 Пхралален, ма овен чхаве си годи, а ма овен чхаворе ки гарези, овен пхерде ки годи.

21 Ко адеши си калярдо: Гаял авре чхибаса о мануша тай гаял о вуца авренгере ка хоратинен адалкхе манушенге тай гаял ка шунен Ман, вакерел о Дел.

22 Гаял, о чхиба си нишани ма апакияне, а со ни апакиян а о пророчество си нишани ла со ни апакиян, а со си со апакиян.

23 Тай коли кидел пес састи кхангери, тай са со си хоратинен ки чхип со ни ахальон, тай дел мануша ахмако ваи со ни апакиян, най ли те вакерен, кай туме сиен делине?

24 А коли са со си пророкувинен, тай дел несаво со ни апакиял ваи ахмако ов ка душил пес саворендар, тай о осъдиба си саворендар:

25 О секретос е илеске леске ачхон явна, тай ачов ка перел пе мосте тай ка дел коч е Девлеске, тай ка извакерел, кай чачесте о Дел си машкар туменде.

14:26-40 „Чачипе таи ордина андо лувусардипе“

26 Палдава, пхралален, со ачхол машкар туменде? Кана киден тумен, секо иси те дел лес псаломи, ваи сикайба, ваи те отпутрел иси те хоратинел би пенжардуно чхип, ваи лес тълкувинел. Са со си те ачхол те дикхльол.

4 Говорещият езици себе си називава, а пророкуващият називава църквата.

5 Искам вие всички да говорите езици, а още повече да пророкувате, защото пророкуващият е по-горен от говорещия езици, ако ги тълкува, за да се називава църквата.

6 Сега, братя, ако дойда при вас и говоря на езици, ще ви принесе ли полза, ако не говоря с откровение, знание, с пророчество или с поучение?

7 Дори бездушните, като издават тон, било кавал или китара, ако не дадат различен звук, как ще се разпознае кавал или китара е?

8 Понеже тръбата, ако даде неясен звук, кой ще се готви за битка?

9 Така и вие, ако изговаряте с езика си неразбираеми думи, как ще се разбере говоренето ви. Защото ще говорите на вятъра.

10 Много и различна реч има по света и нито една не е без значение.

11 Ако и така не разбирам значението на звука, то за говорещия ще бъде неразбираем и говорещият за мен неразбран.

12 Така и вие, понеже ревнувате за духовни дарби, стремете се повече за назидание на църквата.

13 Затова говорещият на език нека се моли и да тълкува.

14 Защото, ако се моля на езици, духът ми се моли, умът ми е неплоден.

15 Тогава какво? Ще се моля в духа, ще се моля и с ума, ще пея в духа, ще пея и с ума.

16 И ако благославяш в духа, как ще каже – амин на твоето благодарение неосведоменият, понеже не знае какво казваш?

17 Ти добре благодариш, но другият не се називава.

18 Благодаря на моя Бог, че говоря езици повече от всички;

19 но в църква желая да кажа пет думи с ума си, за да наставя някого, отколкото безброй на език.

20 Братя, бъдете деца по ум за злото, но в разсъдък бъдете пълнолетни.

21 В закона е писано: С разни езици и с други устни ще говоря на този народ и нито така ще Ме послушат, казва Господ.

22 Затова езиците са белег не за вярващите, а за невярващите, а пророчеството е не за невярващите, а за вярващите.

23 Ако се събере цялата църква наедно и всички говорят езици, и влязат неосведомени или невярващи, не ще ли кажат, че не сте на себе си?

24 Но ако всички пророкуват и влезе някой невярващ или невежа, бива изобличен и осъден от всички;

25 Така тайните на сърцето му стават явни, и като падне по лице, ще се поклони Богу и ще изяви: Бог наистина е помежду ви.

14:26-40 „Приличие и ред в поклонението“

26 И така, какво има, братя? Кога се събирате, всеки от вас има псалм има поучение, има език, има откровение, тълкувание има, всичко да бъде за назидание.

27 Коли несаво хоратинел ки би пенжардуни чхип, мек хоратинел по дуй, ваи найбут трин, редоса, а иек те дел тълковинел.

28 А коли най со дел тълкувание, мек трайнеел ки кхангери, тай, мек хоратинен песке тай е Девлеске.

29 Пророкя, мек хоратинен ферди дуй ваи трин, а окола те гиндин.

30 Коли авел отпутериба авреске со си бешле, а англуну мек те трайнеел.

31 Соскетото иек палал иек са со си ащи те пророкувинен, та те сикльон са со си тай саворе те барион;

32 тай о Духос е пророкеного покорин пес коркоро е пророкеноге.

33 Соскетото о Дел най о Дел биредоске а си ко рамане, сарто тай ко сикайба со си саворе кхангиренге ко светиес.

34 О жувля мек трайнен ки кхангери соскетото най позволимте хоратинен мек подчинин пес, сарто вакерел о адиши.

35 Коли манген те жанен варесо, мек пучен пе ромен пе кхересте, соскетото си лажаво е жувленге те хоратинен ки кхангери.

36 Со? Е Делвеско пхерас тумендар ли икистило? Ваи ферди жи туменде ли до ресло?

37 Коли несаво гиндил, кай си пророкос ваи духос, мек ахальол, кай кава си ко калярав си ордина таро Дел.

38 А коли несаво на мангел те признавил, мек ма те признавил.

39 Адалкхеске, пхралален, мере ажарен о дарбес те пророкувин, тай ма ачш те на хоратинен тай чхиба.

40 Таи са мек те ачхол гудлосикавдоса тай ординоса.

Шоро 15

Патраги

1 Вакерава пхралален, туменге о гудло вакяриба. Ковато вакерав туменге, коовато тай лильен лес тай колесте тергьон;

2 Гаял коовато ка скепил тумен, коли икерен сарто ме туменге гудлесте вакергьом, априч коли чувесте апаканилен.

3 Соскетото англе туменге предингьом окова, коовато тай лильом, кай о Христос муло ащал о безеха амаре сарто сине калярдо;

4 кай уло прахоме кай уло ваздиме ко тринто диес сарто сине калярдо;

5 тай кай сикавдило е Кифаске, а пале е дешуденге,

6 кай палал адавкха сикавдило паншел пхраленге коленадар побут жи акана си живде, а несаве муле;

7 кай палпале сикавдило е Яковеске, палдава е саворенге е апостоленге;

27 Ако някой говори на езици, то нека говорят по двама, или най-много по трима и подред, а един да тълкува.

28 Ако няма тълкувател, да са тихи в църква, но да говорят на себе си и на Бога.

29 Пророци да говорят двама или трима, другите да преценяват.

30 Но ако на друг дойде откровение, докато седи, първият да замълчи.

31 Защото можете всички по един да пророкувате, и всички да се поучават, и всички да се утешават.

32 И духът на пророците се покорява на пророка;

33 Защото Бог не е на безредието, а на мира. Както е и по всички църкви между светиите.

34 Жените ви в църквите да са тихи. Не се позволява да си приказват, но да се подчиняват, както и законът казва.

35 Ако искат нещо да научат, нека питат мъжете си въщи, понеже е непристойно за жените да приказват в църква.

36 Нима от вас излезе словото Божие? Нима до вас достигна само?

37 Ако някой си мисли, че е пророк или духовен, нека разпознае, че това, което ви пиша, са Господни заповеди.

38 А който не схваща, нека не схваща.

39 Така, братя, ревнувайте да пророкувате и не пречете да се говорят езици.

40 И всичко да бъде с благоприличие и ред.

15 Глава

Възкресението

1 Известявам ви, братя, евангелието, което ви благовестих, което приехте и в което стоите;

2 чрез което се и спасявате, ако го държите, както съм ви благовестил, освен ако не сте повярвали напразно.

3 Аз ви предадох най-напред онова, което и приех, че Христос умря за греховете ни, според Писанията;

4 и че бе погребан и че възкръсна на третия ден, според Писанията,

5 и че се яви на Кифа и след това на единайсетте;

6 после се яви на повече от петстотин братя наведнъж, от които повечето са живи досега, а някои и починаха;

7 после се яви на Якова, след това на всички апостоли;

14:26-40 „Приличие и ред в поклонението“

Тук Павел не казва, че всеки притежава всичките изредени дарби, но че те са разпределени в църквата между различните членове в съответствие с мъдростта и волята на Бога за благото на цялото събрание (12:6-11). Апостолът съветва как да се предотврати и избегне безредието (14:33). Бог е източник на мира и истинският вярващ се старае да опазва този мир, въздържайки желанието си да възвиси себе си чрез неуместно използване на даровете, получени от Светия Дух. Дарбите трябва да се разпознават дали са от Бога, или от нечиста сила чрез съпоставяне на изговореното с Божието слово. Възможно е те да бъдат фалшифицирани от Сатана, за да се заблуди църквата (Мат. 4:3-10; 24:5, 11,24; 1Йоан 4:1). Относно мълчанието на жените в църквата отговорът се намира в ст. 35. Редът, който препоръчва апостолът, дава възможност да се предотвратят неуместните реплики и въпроси по време на богослужението, като се разисква въщи. Според Писанието жената не бива да има водеща роля в църковното служение, но несъмнено участва в живота на църквата, основаващо се не само на библейски истории, но и на похвалата, изказана от

самия апостол към жените, които заедно с него се трудят в Евангелското дело (Съд. 4:4; 4Царе 22:14; Лука 2:36,37; Д.А. 18:2,3,26; 21:9; Рим. 16:1,2).

15:1-40 „Възкресението“

В тази глава Павел разкрива истината за възкресението. Сатана се стреми да отнеме от вярващите тази жизнено важна истина, но чрез подробното ѝ разяснение апостолът подчертава нейното важно значение (Йоан 5:28,29; Д.А. 23:6; 24:14,15). Всичко, което е свързано с живота на Христос на земята, е важно за християните, но Павел тук показва, че славната вест за избавлението от греха достига своя апогей именно във възкресението (15:1-4). Авторът разкрива четири основни момента: 1) доказателство, че има възкресение (15:1-34); 2) учението за възкресението на мъртвите (15:35-50); 3) обяснение относно какво очаква живите при Второто пришествие на Христос (15:51-54); 4) практически изводи, произхождащи от учението за възкресението (15:55-58). Христовите последователи трябва да изследват основните евангелски истини, като ги приемат и не дават място на заблуда и изопачаване.

8 а палпале таро са со си сикавдило тай манге, сар несаво со сом аравдо.

9 Соскетото ме сом о бут цикнодер апостоля, коватото на сом мал тай апастолос те вакевав ман, соскетото гонивас е Девлескери хангери.

10 А е Девлескере гудлимаса сом кава со сиом, тай дендо си манге Лескоро гудлипе най чучесте, а кердом бути побут таро са со си лендар, ма ме гаял, е Девлеско гудлине, со си манде.

11 Тай чука, уло кай ме кердом бути побут уло, кай он гаял хоратинасас тай он тай ме, тай туме апакиянилен.

12 Коли хоратинел пес кай о Христос иклило мулендар сар вакерен несаве машкар туменде, кай най ваздиба мулендар?

13 Коли най ваздиба мулендар, то о Христос ни ухтинило мулендар;

14 Нума коли о Христос ни икистило мулендар чучи си амаро причшибе тай тумаро апакияба.

15 Палдава аме аракхас амен сар хохавне якхитка Девлеске, соскетото о якхипе е Девлеске кай икистило мулендар о Христос, Ковато ни икистило, коли си гаял, кай о муле ни икистиле пе лиморендар:

16 Соскетото, коли о муле ни икистиле, о Христос ни икистило мулендар;

17 Таи коли о Христос ни икистило мулендар си тумаро апакиянипе ме сиен панда безехендар.

18 Палдава тай адалкха, колато муле ко Христос си нашалде.

19 Коли ферди кале живипнасте ажарас ко Христос ов са со си мануша, сам найбут те жалин амен.

20 А акана о Христос си ваздиндо мулендар о англуно емиши мулендар.

21 Соскетото, сарто гаял таро мануш ало о мериба, гаял таро мануш ало о ухтиба мулендар.

22 Соскетото сарто ко Адамос са со си мерен, гаял тай ко Христос са со си ка живиндон.

23 А секо пе редоса о Христос си о англуно емиши, палпале ко авилнипе е Христоско окола, колато си Лескере.

24 Палдва ка овел о агор, коватото ка предел о тхагарипе о Дел тай о Дад, палал като аравел секо барипе тай секо власт тай зуралипе.

25 Соскетото Ов требе те ачхол тхагар, жи кате тховел са со си душманъен телал Пе пиренде.

26 Тай о мериба, най последно душманос, тай ла те овел унищожиме,

27 соскетото о Дел тховгяс ла са со си телал Пере пиренде. А сарто си вакерво, кай са со си, си сине покориме гаял о изключиме Окова, Ковато Леске си покори ме са со си,

28 Кана вакевав, кай Леске сине покориме са со си, палдава тай Коркоро о Чхаво ка покори пес Околеске, Ковато Лес покорисале пес са со си, та те овел Дел все ко все.

29 Палдава, со те керен окола, колато болавен пес ащал е муленге? Коли о муле нисар ни вазден пес таро лимора, соске ка болавен пес ащал ленге?

30 Соске тай аме тховас амен ко прастибе секо сахати?

31 Коли, ашаримаса, коватото ашарав ман ащал туменге ко Христос Исусас амаро Дел, ме секо диес мерова.

32 Коли, манушканес вакевав, кай ашарав е зверовенцар ко Ефес, со ман аями? Коли о муле ни ухтине таро лимора мек те хас тай пияс, соскетото тася ка мерас.

33 Ма те хохавгъон пес. О, кханиле амала аравен о лачхе букя.

34 Нерньон ки правда, тай ма кербезеха, соскетото несаве тумендар ни пенжарен е Девлес. Адавкха вакевав, та те керав те за лажан.

8 а най-последно от всички яви се и на мен,

9 Защото аз съм най-малкият от апостоли, и не съм достоен да се нарека апостол, понеже гоних църквата Божия.

10 Но с благодарта на Бога съм това, което съм, и Неговата благодарта в мен не бе напразно, а повече от всички тях се трудих, но не аз, а Божията благодарта, която е с мен.

11 И така, било аз, било те, така проповядваме, и вие така повярвахте;

12 И ако се проповядва за Христа, че е възкръснал от мъртвите, то как някои помежду ви казват, че няма възкресение на мъртви?

13 И ако няма възкресение на мъртвите, то и Христос не е възкръснал;

14 И ако Христос не е възкръснал, то празна е нашата проповед, празна е и вашата вяра.

15 При това, ако наистина мъртви не възкръсват, намираме се лъжесвидетели за Бога, понеже свидетелстваме за Бог, че е възкресил Христа, Когото не е възкресявал;

16 Защото, ако мъртви не възкръсват, и Христос не е възкръснал;

17 И ако Христос не е възкръснал, напразна е вашата вяра, вие сте още в греховете си;

18 тогава и починалите в Христа, са умрели.

19 И ако през този живот се надяваме само на Христа, ние сме за съжаление от всички човеци.

20 Но ето, Христос възкръсна от мъртвите и стана пръв плод от починалите.

21 Понеже, както смъртта дойде чрез човека, така и възкресението от мъртвите дойде чрез човека.

22 Както в Адама всички умират, така и в Христа всички ще оживеят;

23 но всеки на своя ред, Пръв плод възкръсналият Христос, после, при пришествието Му, които са Негови;

24 а след това ще бъде краят, когато предаде царството на Бога и Отца, когато унищожи всяко началство, всяка власт и сила.

25 Защото Той трябва да царува, докато постави всички врагове под нозете Си.

26 И последен враг, който ще бъде унищожен, е смъртта.

27 Понеже покори всичко под нозете Му, а щом се казва, всичко е покорено Нему, ясно е, че освен Покорилия Нему всичко.

28 Когато Му бъде покорено всичко, тогава и Сам Синът ще се покори на Покорилия на Него всичко, за да бъде Бог всичко у всички.

29 Понеже, какво ще правят кръщаващите се заради мъртвите, ако изобщо мъртвите не възкръсват? Защо ли се и кръщават заради мъртвите?

30 Защо и ние се излагаме на опасност ежечасно?

31 Ако това е похвалата ми във вас, която имам в Исуса Христа, нашия Господ. Аз всеки ден умирам.

32 Ако по човешки се борих със зверове в Ефес, то каква полза за мен, ако мъртвите не възкръсват? Да ядем и да пием, защото утре ще умрем.

33 Не се мамете, лошите другари развалят добрите нрави.

34 Отрезнейте и както подобава, не грешете, защото някои от вас нямат познание за Бога, за ваш срам го казвам.

35 А несава ка вакерел: Сар ка ухтен о муле таро мерибе? тай саве снагаса ка авен?

36 Би голякоро, адавкха, ковата ту сеис ни ачхол живдо, коли на мерел.

37 Тай кана сеис, ни сеис и снага, колестар ка барол, а нанго куци, сарто гаял о гив ваи несава авро;

38 а о Дел дел лес снага, сар мангел, тай гаял секо куци си тери снага.

39 Секо снага най еднакво а авер снага си е манушкано, а авер си е звероско, авер си е чирикленго, тай авер си е махенгоро.

40 Иси тай делвеске тай пхувякере снагес, авер си гаял е делвескере, а авер си е пхувякере.

41 Авер си о светиба е кхамескоро, авер си о светиба е чхонренгоро, па тай черхен катари черхен различил пес таро светиба.

42 Гаял си о патраги мулендар. И снага сеил тление, а о иклиба мулендар ко ни тление.

43 Сеил ко бичести, о ваздиба мулендар барипе, сеил пес ко би силколиро, ваздел пес таро муле зуралимаса;

44 сеил пес вогеса снагаса, ваздел пес мулендар духеса снагаса. Коли иси духеско снага, гаял иси тай духески снага.

45 Гаял си тай калярдо: О англуно мануш о Адамос „ачхило живдо воги“, а о агор Адамос ачхило живдо со духос.

46 Гаял, ма о англуно духоско, а о духоско тай напалпале о духос.

47 О англуно мануш си тари пхув а о дуито мануш си таро дел.

48 Сарто и пхув, гасаве си тай о пхувяке тай саво си делвеске, гасаве си тай е делвескере.

49 Тай гаял аме сам уравде ко муи е пхувякере, ка уравас амен ко муи е Делвенгоро.

50 А адавкха вакерав, пхралален кай и снага тай о ратнаши те лел мирязи е Девлескоро тхагарипе, ни и снага те миразил о нетленно.

51 Аке, иек секретото вакерав туменге: Ма са со си ка мерас, а са со си ка изменисарас амен.

52 иекхе минута андо мигосте ки як, паш и агорно тромпето, соскетото ой ка забашалел, тай е муле ка ухтен би снагяке ка тленно а аме саворе ка изменисарас амен.

53 Соскетото адавкха би тленно тебе те уравел пес би тленно тай адавкха муликано те уравел пес ко би муликано.

54 Палал тлено уравел пес ко би мерибе, палдава ка ачхол о каляриба со си калярдо: „О мериба е сине гълтима виджаеско.“

55 О мерибе кате си ти виджаи? О мерибе, кате си то жилос?

56 О жилос е меримаско си о безех тай о зуралипе е безехано си о адиши;

57 Найсаряс е Девлеске, Ковато дел амен и виджа гаял таро амаро Дел о Исус Христос.

58 Адалкхеске дехунукален мере пхралален, овен зурале, би кунимаса, тай бут изобилна секонеске Девлески буки, соскетото жанен кай о Девлеско тумаро буки бичучесте.

Шоро 16

16:1-4 „Дарос пал Девленгере манушенге“

1 А кити ко кидиба кай со дел е светиенге керен туме сарто наредингьом ки галатийско кхангери.

2 Ко англуно диес таро курко секо тумендар те дел сарто ащи пе букятар пери, тай те авел лес паш песте, та те на ачхол о кидиба кана ка авав.

35 Но ще каже някой: Как ще възкръснат мъртвите и в какво тяло ще дойдат?

36 Безумецо, това, което сееш, ако не умре, няма да оживее.

37 И когато сееш, не сееш тялото, което ще стане, а голо зърно, например пшенично или някое друго;

38 а Бог му дава тяло, каквото си иска, и на всяко семе собственото му тяло.

39 Не всяка плът е еднаква плът. Човешката плът е друга, друга е животинската плът, друга на рибите, друга на птиците.

40 Има небесни и земни тела, но друг е блясъкът на небесните и друг на земните;

41 Един е блясъкът на слънцето, друг е блясъкът на Луната, друг е пък на звездите, а и звезда от звезда се различава по блясък.

42 Така е и възкресението на мъртвите. Сее се в тление, възкръсва в нетление;

43 Сее се в безчестие, възкръсва в слава. Сее се в немощ, възкръсва в сила;

44 Сее се душевно тяло, възкръсва духовно тяло. Има душевно тяло, има и духовно тяло.

45 Така е и писано: Първият човек Адам стана жива душа, а последният Адам животворен дух.

46 Но не първо духовното, а естественото, и после духовното.

47 Първият човек е от земята, земен, вторият човек е Господ от небето.

48 Какъвто е земният, такива са и земните, и какъвто е Небесният, такива са и небесните;

49 и както сме носили образа на земния, ще носим и образа на Небесния.

50 И това ви казвам, братя, че плът и кръв не могат да наследят царството Божие, нито тлението може да наследява нетление.

51 Ето, тайна ви казвам: Всички няма да умрем, но всички ще се изменим;

52 в миг на око, при последната тръба, ще затръби, и мъртвите ще възкръснат нетленни, и ще се изменим;

53 защото това тленното трябва да се облече в нетление, а това смъртното да се облече в безсмъртие.

54 А след това тленно тяло се облече в нетление, и това смъртно тяло се облече в безсмъртие, тогава ще се събдне писаното: Смъртта бе погълната победоносно.

55 О, смърте, къде ти е жилото? Къде ти е, аде, победата.

56 Жилото на смъртта е грехът, а силата на греха е законът.

57 Благодарение Богу, Който ни дари победата чрез нашия Господ Исус Христос.

58 И така, възлюбени мои братя, бъдете твърди, непоколебими и изобилстващи в делото Господне, като знаете, че трудът ви в Господа не е напразен.

16 Глава

16:1-4 „Даренията за Божиите хора“

1 Във връзка със събиране милостини за светиите, така правете и вие, както съм наредил в Галатийските църкви;

2 В първия ден на седмицата всеки един от вас да отделя и събира при себе си каквото е благоуспял, за да не е кога дойда, тогава да стават събирания.

3 Тай кана авав, ка бичхалав лил околенте, колато ка одобрин те ингелен о дарос тумаро ко Ерусалимос;

4 тай коли заслужив ка жав тай ме, он ка жан манцар.

16:5-24 „Персона пхучиба тай састипе“

5 Соскетото ка авав паш туменде палал като накхав презари Македония соскетото презаро Македония ка накхав;

6 а ащи ти ачхав паш туменде, ваи те икалав о ивен, та те ман бичхален туме кате те жав.

7 Соскетото на мангав акана те дикхав тумен ко занакхаиба а те ачхав паш туменде несаво диеса, коли вакерел о Дел.

8 А ка бавив ман ко Ефес жи ко Дешопинда;

9 соскетото путердиле манге баре вудара пал букяке нума иси бут душманя.

10 Нума коли о Тимотей ка авел дикхен те би даракеро машкар туменде, палдава ов керела Девлескере бути сар ме.

11 Никонес те на каскандин лесте нума бичхавен лес раманеса, ов те авел пал манге палдава ме ажарава лес е праленца.

12 Антуч о пхрал о Аполосас бут прататен леске те авел е праленца паш туменде, нума ка авел кана аракхел лачхеске.

13 Овен тергьон ко апакияба, овен мурша тумен астарден пес.

14 Са со си туменде те ачхол дехимаса.

15 Рукив панда тумен пралален жанена о Стефаноско кхер ов си о ангуно емиши и Ахая, тай он ведяре пес те аргатин е аргяте е светиенге;

16 дел маал тумен лачхес адалкхенге тай секо конес жутисарас е букенге таи кереласас.

17 Лошанав ко аиба е Стефанеско е Фуртунат, таи и Ахаик, соскетото он пхерденас тумендар биресалипе.

18 Палдав раманена моро духо таи тумаро адалкхеске делмаал асалке манушен.

19 Састипе тумаре кхангирате колато си ки Азия. И целе делтумен састипе и Акила таи о Прискила кхерутне кхангеряса.

20 Састипе саворе тумаре пралален, састипе иек иекхеске светоне чумидаса.

21 Састипе ме о Павлос коркоро калярав мере вастестар.

22 Ковато ни дехел е Девлес о Исус Христос те авес бибахт. О Девел амаро авел. Мараната!

23 Гудлипе о Девлеске о Исуске Христос те овел туменца.

24 О дехиба моро те овел саворенца тумендар андо о Христос о Исусас. Амин

3 И когато дойда, които вие одобрите, чрез писма ще изпратя, за да занесат благодеянието ви в Йерусалим.

4 Ако се намери за добре да отида и аз, тогава ще дойдат с мене.

16:5-24 „Лични молби и поздрави“

5 Ще дойда при вас, след като пропътувам Македония, защото ще мина през Македония.

6 И може би да поостана при вас, дори и да презимувам, и вие ме изпратите, накъдето отивам.

7 Защото не искам само пътом сега да ви видя, но се надявам да прекарам помежду ви известно време, ако Господ позволи.

8 А в Ефес ще остана до Петдесетница;

9 защото ми се отвориха големи врата за много работа, а и противници много.

10 Ако пък дойде Тимотей, гледайте да бъде без страх помежду ви, защото той върши делото Господне, както и аз.

11 Никой да го не презира, но го изпратете с мир, та да дойде при мен, защото го очаквам с братята.

12 А относно брат Аполос, много го молих да дойде с братята при вас, но ще дойде, кога има възможност.

13 Бдете, стойте във вярата, бъдете мъжествени, укрепявайте се;

14 всичко при вас да става с любов.

15 Моля ви още, братя, знаете Стефановия дом, че той е начатък в Яхаия и че посветиха себе си в служба на светиите;

16 Подчинявайте се на такива и на всеки, който спомага и се труди.

17 Радвам се, че дойдоха Стефан, Фуртунат и Ахаик, те запълниха вашето отсъствие;

18 защото успокоиха духа ми и вашия, затова почитайте такива.

19 Поздравяват ви азиатските църкви, поздравяват ви в Господа много Акила и Прискила с домашната си църква.

20 Поздравяват ви всички братя. Поздравете се един друг със свята целувка.

21 Поздравявам ви аз, Павел, собственооръчно!

22 Който не люби Господа Исуса Христа, да бъде анатема. Мараната!

23 Благодатта на Господа Исуса Христа да бъде с вас;

24 И любовта ми с всички вас в Христа Исуса. Амин.

16:1-4 „Даренията за Божиите хора“

Неблагоприятните икономически условия са тежки както за юдеите, така и за християните. Освен това Ерусалимската църква преживява гонения. Тя се нуждае от помощта на другите църкви. Павел се обръща към коринтяните, привеждайки им като добър пример в това отношение църквите в Ахая и Македония (Д.А.111:28-30; 12:25; 2Кор.8; 9 гл.). Оказването помощ на бедните е възложено на църквата през всичките векове, за да може нейните членове да развиват в себе си състрадание и любов към другите, по примера на Исус Христос (Ис.58:6-8; Мат.25:34-36).

16:5-24 „Лични молби и поздрави“

Павел възнамерява да пребивава при коринтяните по-продължително време, а не да ги навести мимоходом (16:7). Той решава след като завърши пътешествието си в Македония, да прекара зимните месеци с църквата в Коринт (16:5,6). Но преди това апостолът има благоприятна възможност да проповядва Евангелието в Ефес (16:8,9). Той призовава коринтяните да се отнасят с дължимото уважение и помощ към всички, които съдействат добросъвестно за разрастване на Божието царство на земята (16:10-18).

